

HERMO

A H I

OLLE TO

BIBLIOTHÈQUE DE L'UNIVERSITÉ
RÉSERVE — XV SIÈCLE

1419

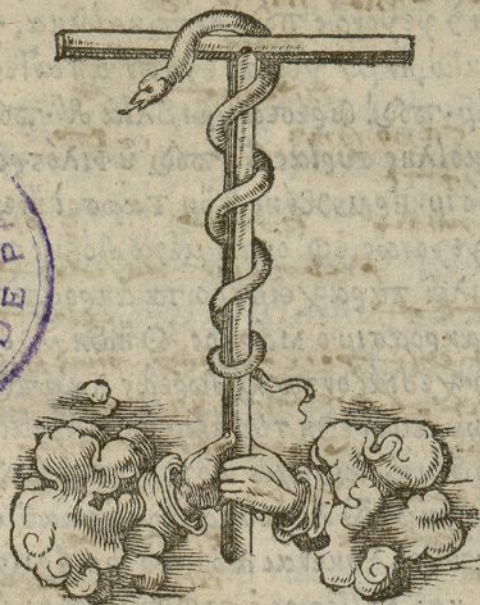


ΕΡΜΟΓΕ

R XVI 1419

ΝΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΗ.

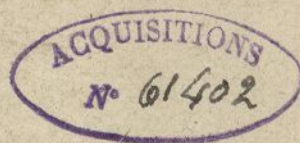
HERMOGENIS ARS
Rhetorica absolutissima.



PARISIIS,

Apud Iacobum Bogardum, sub insigni D. Chri-
stophori, è regione gymnasij Cameracensium.

I 5 4 4.



ΕΡΜΟΥΝΗΣ ΤΑΡΣΟΥΣ, ὁ ἐπὶ κλίω ξυστήρ, σοφιστής, δὺ
 ἐ
 δίκηνσε καὶ Μαρσάνιος ὁ φιλόσοφος, καὶ Μάρκος ὁ
 βασιλεύς. γέγονε δὲ αὐτὸν Μάρκος τῷ βασιλέως δι-
 φυέσας, καὶ τῇ ηλικίας αὐτῷ εἰδεσέρας ὑπαρχούσης μάλ-
 λον ἢ φρόνησις ἑωρθεῖχε. γινόμενος δὲ πᾶσι ταῖς εἰκοσι καὶ
 τέσσαρα ἔτη, ἐξέστη τῷ Φρενῶν, καὶ τῷ ἄλλοις αὐτῷ μηδεμίαν
 ἀφορμὴν γινόμενης ἢ ἀρρώστιας τῷ σώματι. ὡς τε καὶ ἴνας
 ἀποκωπῆν αὐτῷ, ἔρμουνης ὁ εἰς παισὶ γέγων, εἰ δὲ
 γέγων παῖς. ἔτη ὅ γε γέγων πᾶσι οὐτω καὶ δεκά, καὶ φησὶ τέ-
 χνω τῷ εἰρηκίω, ἦν μὲν χεῖρας ἔχουσιν ἅπαντες. περὶ στα-
 θέων, βιβλίου ἑμ. πᾶσι διδασκῶν, βιβλία δ'. πᾶσι ἰδεῶν βι-
 βλία β'. πᾶσι κοίτης συστάς β'. πᾶσι ἑφελόςρας ὁ λήμ-
 νος, ταῦτά φησιν. ἔρμουνης ὁ ἑμ ταρσοῖ ἦνεγκαν, πέν-
 τεκαίδεκα ἔτη γέγονος, ἐφ' οὗτω μέγα δόξης πρὸν βῆ, ὡς
 ἔμάρκω βασιλεῖ παραχρῆμα ἑρωτα ἀκροάσεως. ἐβάδισε
 ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἀκροάσει ὁ Μάρκος. ἔπαθον μὲν δαλεγομέ-
 νου, ἐθανύμασε ὁ ἀφ' οὗτω καὶ ἑωρθεῖσε λαμπρὰς ἔδωκεν.
 ἐς ὅ ἀνδρας ἠκῶν, ἀφ' οὗτω τῷ εἰρηκίω ὑπ' ἐδεμίας αἰτίας φα-
 νέρας ἠνέσθον. ὁ δὲ καὶ ἀξείσμητος λόγον παρέδωκε τοῖς βα-
 σιλεῦσι. ἔφαθον γὰρ οὗτοι λόγους ἀτεχνῶς καθ' ὁμηροῦ πῆ-
 ροντας εἶναι. ἀπὸ βελήκηναι καὶ αὐτῷ τῷ ἔρμουνι, κα-
 τά τῶν πῆρα. καὶ Ἀντίοχος ὁ σοφιστής ἀποκωπῶν τὴν ἐς
 αὐτῷ οὕτως ἔφη. ἔρμουνης ὁ εἰς παισὶ γέγων, εἰ ὅ γε γέ-
 κως παῖς. ἢ ἰδέα ἦν ἐπιπιδόσει, τοιαύτης. ἐπὶ καὶ τῷ μάρ-
 κω δαλεγομένω, ἠκῶ σοι ἔφη βασιλεῦ, εἴπωρε παιδαγω-
 γοῦ θεόμηνος, εἴπωρε ἠλικίαν πᾶσι μένων. πλεῖον ἔτρεα δι-
 δέχθην, καὶ ὡς βωμολοχῶ. ἐτελεύτησε ὁ βασιλεὺς ὑπερᾶν
 τῷ πλεῶν νομιζόμενος. κατεφρονήθη καὶ ἀπὸ λειπύσης αὐτῷ
 τῷ τέχνῃ. λέγεται ὅτι τελευτήσας αὐτῷ, ἀνέτην, καὶ
 διέβη ἢ καρδίᾳ αὐτῷ τετραχόμενῃ, καὶ τῷ μετέδει πλὺ
 ὅ ἀνθρωπείας φύσεως ἑωρθεῖσιν.

ἩΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ,

πρὸς τῶν Στάσεων.



ΟΜῶν ὄντων καὶ μεγάλων, ἅ τιν' ῥητορικῶν
 σώσεις καὶ τέχνων πρὶν, καταλιφθέντα τὴν
 ἐξ ἀρχῆς δηλαδὴ καὶ συνημασθέντα τῶν
 χρόνων, σαφῆ τε τιν' ὠφέλειαν παρεχόμενα
 τῷ βίῳ, καὶ ταῖς βυλαῖς, καὶ τοῖς δικαστηρίοις, καὶ παντα-
 χοῦ, μέγιστον εἶναι μοι δοκεῖ τὸ πρὸς διαιρέσεως αὐτῶν καὶ
 ἀποδείξεως. λέγω δὴ οὐ μὲν ἀπὸ τῶν γενῶν εἰς εἶδη, καὶ ἀπὸ
 τῶν ὁλῶν εἰς μέρη. μικρὸν γὰρ τὸ οὐδὲ τὸ μέρος ῥητορι-
 κῆς, ἀλλ' οὐ πρὸς τέττονιν αὐτῶν. πρὸς δὲ αὖ τὸ πολιτικῶν ζη-
 τημάτων διαιρέσεως εἰς τὰ λεγόμενα κεφάλαια, ὁ λόγος
 γινέσθω. ἐστὶ δὲ ὁ αὐτὸς σχεδὸν τῷ πρὸς διαιρέσεως, πολλὸν ὅσον
 οὐ πάντα ἔχει τὰ πρὸς διαιρέσεως. καὶ περὶ τούτου, ὅ, τι ἐστὶ
 πολιτικὸν ζητήμα, ῥητέον. ἐστὶ τὸν αὐτὸν ἀμφισβήτησις λογι-
 κῆ, καὶ μέρους, ἐν τῷ παρ' ἐκάστοις κείμενων νόμων, ἢ ἐξ ὧν
 πρὸς τὸ νομοθετησὶν δικαίου, ἢ τῶν καλῶν, ἢ τῶν συμφέρον-
 τος, ἢ καὶ πάντων ἅμα, ἢ τινῶν τῶν ὧν, ὡς ἀληθεῶς τε καὶ κα-
 θόλου καλόν, ἢ συμφέρον, ἢ τὰ τριῶν ταῦτα ζητεῖν, οὐ ῥητο-
 ρικῆς. τιν' δὲ ἀμφισβήτησιν ταύτῃ ἀνάγκη πρὸς τε περὶ
 σωτῆρος γινέσθαι καὶ περὶ γνησίου. ὡς περὶ αὐτὴν δὴ περὶ διαφορᾶς
 τῶν τοῖς ἀληθοῦσι, ῥαδιόρην ἢ δὴ τὰς διαιρέσεις σωιδεῖν, τὰς
 εἰς τὰ κεφάλαια τῶν ζητημάτων, καὶ ὅ, ὅπως διαίρεσθαι
 δύνανται. τῶν δὲ πρὸς ὁσὶν, τὰ μὲν ἐστὶν οἷα εἰ δύν-
 αται ἐξεταζέσθαι. τὰ δὲ, οὐ τὸ πρὸς ἀλλῶς ἐπέχει περὶ
 σώπου. τῶν δὲ αὖ ἐξεταζομένων, ἰσχυρώτατ' ἔστι μὲν ἐχθ-
 ρὸν δύναμιν, τὰ ὠρισμένα καὶ κινεῖσθαι οἷον, ὁ Γορικλῆς, ὁ δι-
 μοσθέντης, καὶ τὰ τριῶν ταῦτα. διθυτέραν δὲ, τὰ πρὸς τὴν οἰ-
 κίαν,

πῆρ, υῖος, δοῦλος, δεσπότης. τρίτῳ, τὰ διαβεβλημένα· διορ,
αὐτοὶ, μοιχοὶ, κολακίαι. τεταρτῳ, τὰ ἡθικά· διορ, γεωρ-
γοί, λίχνοι, καὶ τὰ ὅμοια. πεμπτῳ, τὰ κατὰ συμπλοκῇ
δύο προσηγορίων· διορ, νέος πλεσιος· τούτων ἡ ἐκείνου
ἰδέα ἢ σμικρὸν, ἢ ἐξερῖχθαι· συμπλακέντα δὲ εἰς ἐράμ-
φω, δίδωται καὶ σὺν ἀναδέξαδαι. ἕκτῳ, τὰ κατὰ συμ-
πλοκῇ πρὸς πῦν καὶ πρὸς γμαρς· διορ, μερῶν καλλω-
πιζομένου φάγει πρηνείας· ἐβδομῳ, τὰ ἀπὸ προσηγο-
ρικῶν· διορ, στρατηγός, ἑνταυταῦτα δὲ δηλοῦν, ὡς καὶ καθ' ἑ-
ρῆμπίπῃ τοῖς ζητήμασι, κατὰ πλεονα· αὐτὴν αὖ οὐκ ἀν-
μαδένης καὶ πατρὸς ἡ δὴ πῦν, καὶ ἑνταυταῦτα, καὶ πρὸς βούτης· ἡ δὴ δὲ
ἐστὶν αὐτῆς· ὁ δὲρ Εἰ μείζονα ἔχει δωρεὰν τὰ ὠρισμένα
καὶ κνῆρια· ἀλλὰ δεῖ δωρεῖν αὐτοῦ καὶ δωρεῖν αὐτοῦ ἰδέα γνο-
τα, γενοῦ, ὡς ἂν ὁ καιρὸς διδῶ· τὰ μὲν δὲν ἐξέτα· σμικρὰ
τῶν προσώπων ταῦτα καὶ δεῖ τοῖς ἐγνωμαστικοῖς ἀπο-
λαθύντα, τὸ ποῖς, γενοῦ τοῖς ἐμπιπλοῦσι, οὐκ ἐπιδέχε-
ται δὲ ἐξέτασιν τὰ τε ἀόριστα· διορ, ὅτι καὶ τὰ ἰσχυρὰ
πρὸς ὅλου· διορ, διὰ νέοι πλουσιοὶ εἰ ἐπὶ τῷ κρινεῖν ἀλλήλους,
ὁ γὰρ ἄρ τις εἴπῃ κατὰ τὸ ἕτερον, ἔσται εὖ καὶ κατὰ τὸ
ἕτερον· ὡς περ δὲ τῶν προσώπων, οὕτω καὶ τῶν πραγμά-
των ἐστὶν ἀφορά· καὶ ἰχυρωτάτῳ μὲν ἐξέτασιν ἐπιδέχε-
ται ταῦτα, ἐφ' οἷς τις αὐτὸς ὡς πρὸς κρινεῖται, ὡς ὁ δὲ
πῶρ ὁ νεοφάγος σῶμα ἐπ' ἐρημίας, καὶ φωρὰ· τίς καὶ φῶ-
ρου φάλαγγ· πλουτέραν δὲ, ὅταν ἕτερου πρῶτος, ἀντι-
κρῖναι αὐτὸν ἀναφύεται ὁ κρινόμενος· διορ, πρὸς αἰσέως
εἰκόνα ἐστὶν ὅτι πολέμοι, καὶ πρὸς δόσας κρινεῖται· τρίτῳ,
ἂν μεταξὺ τούτων ἐστὶν· διορ, ἐρχομένη ὁ Περικλῆς εἰς Δέον
ἀνθλῶν ἐναι πένθιμον τὰ λαιτὰ, καὶ Ἀρχίδαμος παρὰ
λακεδαίμονι οἷς δωρεῶν φάγει· ὁ γὰρ τῶν πένθιμον τὰ
λαίτων

λαῖνται ἀναφέρεται ἢ ἀνὴρ εἰς αὐτὸν οὐδαμῶς, ὅτι δὲ
 τὰ ἄλλα καὶ οὐκ ἐνδέχεται ἐξετάσθαι, ὡς ἀναφύομε-
 νοι. ἀπεοικε δὲ οὐδὲν ἢ ζητήματα τοῦ τοῦ καὶ ὁ ἄσματος, ὁ
 ἰδὲ ὁ πατρὶ ἀφανὲς ἡγορῶν φόνου φθίγαν. καὶ οὐκ
 ἄγνοω γὰρ ὡς ὅτι θησάν τινες μὴ εἶναι εἰ ταῦτα ἢ πρᾶγ-
 μα κρινόμενον. θαυμάζω δὲ, εἰ μὴ κρινόμενον πρᾶγμα εἴ-
 αιτίαν τις ἀφαιρώσει, καὶ ἢ λεγόμενον γεῶμα. ἀπελογῆσε-
 ται δὲ διότι οὐκ ἄσματος, καὶ ἐρεῖ τι πρᾶγμα δὲ οὐ κρίνεται,
 κατὰ γὰρ ἐμὲ ἢ ἐξισάζομαι μονοῦ διορ, πένης καὶ πολυσιος
 ἐκαστοὶ ὡραίας ἔχοντες γυναικας. κατὰ ταυτορ ἄμφω
 πεφωράκασι ἀλλήλους ἐξίοντας ἐκ τῷ ἀλλήλων οἰκίῳ,
 καὶ μοιχείας ἀλλήλοις ἀντεγκαλῶσιν. εἰ ταῦτα ἢ αὐτὸν πάλιν.
 τὰ ἢ πρῶτον διαλλάττοντα ἐπιδέχεται ἐξετάσθαι. τὰ
 πρᾶγματα δὲ οὐ, ὅτι ἢ ἰσάζειν. καὶ ταῦτα τοίνυν, ἐστὶν
 ἐξ αὐτῇ ἐπιγνώσει τὰ τε σωέσθαι καὶ διακρίσθαι δι-
 νάμια τῷ (ζητήματων, καὶ ὅσα μὴ σωέσθαι. τὰ μὲν ἢ
 ἢ ἰσάζει καὶ πρῶτον ἐχόντα, καὶ πρᾶγμα κρινόμενον.
 ἢ ἢ ἑτέρων τε πάντως, καὶ ὅτι ἐξ ἐκατέρου μέρους λόγους
 σωῶν. ὅτι πρῶτον διαφύοις τε καὶ ταῖς πίσεσι ἰσχυροῦς.
 ἔτι τε οὐδὲν ἐστὶ παρὰ τοῖς δικασταῖς, ἢ ἢ κρείσσει ἀφανὲς
 καὶ μὴ περὶ λημμένον τῇ κρείσει, διωκόμενον τε πέραν λα-
 βεῖν, σωέσθαι. τὰ δὲ οὐτινοσὼν τὸν τῶν ἐνδεῶν, ἀσ-
 ζατὰ ἐστὶν. εἰρησεται δὲ καὶ κατ' αἶδος. καὶ πρῶτον γε
 ἀσυστάτων εἶδος ἢ μονομυρῆς, ἢ τὰ τῶν λόγων μὴ ἐκατέρω-
 θεν ἰσχυρά. ὅτι προνοβοσὺς δέκα νέες κωμάζοντας ἰδὲ τῷ
 οἰκίῳ αὐτῷ, ὅρουμα ποιήσας, ὑποδέξασθαι ἀπέχτεινε, καὶ
 φεύγει φόνου. δὲν τῶν, ἢ ἢ ἰσάζειν δὲ ὅλου οἶον, διὰ νέος
 πολυσιος ὡραίας ἔχοντες γυναικας, κατὰ ταυτορ ἄμφω
 πεφωράκασι ἀλλήλους ἐξίοντας ἀπὸ τῷ ἀλλήλων οἰκίῳ,
 A iij καὶ

color fast

locus habet

causa

perit

ubi in personam

καὶ μαιχέας ἀλλήλοις ἀντεγκαλῶσι. Τρίτορ, τὸ κατὰ τὸ
ἀντίστροφον οἶον, ἀπῆται τις δάνειον καὶ τόκους· ὁ δὲ παρὰ
κατὰ θήκην φάσκων ἔχῃ, οὐκ ὀφείλειρ ἔλεγε τόκους· με-
ταξὺ πεποιῖται χρεῶν ἀπὸ πᾶς ὁ δῆμος· καὶ ὁ δὲ, ὡς πα-
ρὰ κατὰ θήκην ἀπῆται· ὁ δὲ, ὡς χρεὸς οὐκ ὀφείλειρ ἔτι φη-
σίρ· εἰταῦθα γὰρ οὔτε διάφορα, οὔτε ἰχυρὰ τὰ τῶν πε-
σεωρ αὐτοῖς· πόλις περὶ τῶν γὰρ τῶν ἐαυτῶν ἄμφω γίνοντι λό-
γοις· Τέταρτορ, κατὰ τὸ ἄπρoron, ἥ μὴ ἐσι λύσιν λαβεῖν,
μηδὲ πέρας· οἶον, Ἀλέξανδρος ὄναρ εἶδεν ὀνείροις μὴ πι-
σθεῖν, καὶ βουλεύεται· ὅ, τι γὰρ ἂν συμβαλὸν τις εἰταῦθα,
τὸ εἰς ἀντίον αὐτῷ πᾶσι· Πέμπτορ, κατὰ τὸ ἀπίστα-
τον οἶον, εἰ σωκράτῳ τις πλάττει πορνοβοσκοῦντα, ἢ Ἀ-
ριστοφάνῳ ἀδικοῦντα· ἔκτορ, κατὰ τὸ ἀδύνατον· οἶον, εἰ
σιφνίους ἢ μαρωνέας λέγοι τις πόλιν ἀρχῆς τῶν Ἑλλή-
νων βουλεύεσθαι, ἢ τὸν Πύθιον φεύδεσθαι· Ἑβδομορ, κα-
τὰ τὸ ἀδόξον· οἶον, ἐκμαθώσας τις τὴν ἐαυτοῦ γυναικίαν, τὸν
μαθόν οὐκ ἀπὸ λαμβάνων, δικάζεται τῷ μαθωσαμένῳ·
Ὀγδοορ, κατὰ τὸ ἀπὸδύσαν· οἶον, ἀπὸ κηρύσσει τις τὸν υἱόν
ἐπὶ οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ· ταῦτα γὰρ ἐκ τῶν ἐν ζητήματι· Πα-
ρὰ δὲ ταῦτα εἶδη, ἐστὶν ἑτὶρα ἐγγύς τῶν ἀσυνάτων, μελε-
τόμενα δὲ ὁμοῦ· περὶ τῶν μὴ ἐτὶρορ ἔως οἶον, κατὰ φυ-
γόντος Κριτίου ὑπὸ τὰς Ἀρεμίδας καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας,
βουλεύονται Ἀθηναῖοι, εἰ δεῖ ἀρσπᾶν· καὶ γὰρ τῶν μονομε-
ρῶν μὴ οὐκ ἐστὶν, ἐτὶρορ ἔως διέ· διὰ τὸν δὲ, τὸ κακόπλα-
στον οἶον, μὴ τὴν Νικίαν ὑπὸ πολλῶν γράφει τις κλέονα στρα-
τηγείν· ἢ πάλιν περὶ καὶ μαρδονίῳ ἀναχωρήσαντι μετὰ
τὴν ἡττάν· ἀπὸ λογίαν παρὰ βασιλεῖ· ἢ πλάσις γὰρ ἡ μαρπη-
παραπλοσίως ἐπὶ ἀμφοῖν· ἐπεὶ τεθνασι γὰρ διήκον κλέων
τὸ περὶ τὸ Σικελικῶν, καὶ μαρδόνιος περὶ ἢ ἐπὶ πανελθεῖν οὐδὲ
ἔλαφον·

ποὺ τῶν Στάσεων. *pro indicat* 4

ὁ δὲ ἀνελθὼν ἀπέκτεινεν ἐκεῖνον, καὶ μοιχείας αὐτῇ
 ἐγκάλει. θάυμαζον γὰρ ἔτι τις αὐτῆς καταψυφίεται, καὶ
 ἐλεγχθῇ μεμοιχθυμένη, διὸ ὁ τύραννος ἀνκρηται. ταχέως
 δ' αὖ καὶ παρὰ ταῦτα ἔειπεν τινὰ δῖον δέειν ἄλλα ραῦτα.
 καὶ πόδ' ἤ τῃ ἀσυστάτῳ ραῦτα. ἄλλὰ πόδ' γε τ' τῇ
 σωεσώτῳ διαίρεσεως ἦδη λεκτέον. εἰδὼς γὰρ ἔνεκα προ-
 βλημάτων καὶ τρόπου, ποδὶ ὄρου ἀνείη λέγειν αὐτῇ πα-
 ρόντι. τὰ μὲν εἶπεν καὶ εὖ τρόπος δὲ εἶπε, μανθάνομεν δὲ
 πρὸς ἵνα ταῖς οἰκείαις ἰδέαις τῇ λόγων χρώμενοι, τὰ προ-
 βλήματα μελετῶμεν. οἱ δὲ δικανικῶς, καὶ δικανικὸν καὶ συμ-
 βουλευτικῶς, καὶ συμβουλευτικόν, καὶ πανηγυρικῶς, καὶ ἐπι-
 δεικτικόν, καὶ ἐκασόν, ὡς προσήκει, προσφόρως τοῖς ἑσπο-
 κειμένοις. εὖ δὲ μήπω ποδὶ φιλῆς διαίρεσεως αὐτῇ εἰς τὰ
 λεγόμενα κεφάλαια τῇ ζητημάτων ἐπεσκεμμένους, μηδὲ
 αὐτὸ εἶπε δὲ, τὰς λεγομένας τάσεις τῇ προβλημάτων
 εἰδότηας, ἀμύχανον δὲ πρὸς τῇ πειρημένων τι καλῶς γι-
 νώσκειν διὰ τὸ ἀσκειν οὕτω πρὸς γὰρ ἐκείνων τὸν ποδὶ ἰδεῶν λό-
 γον, πάντῃ ἀνόητον. ἄλλως τε καὶ ἐπιχρήσασθαι τι λέγειν
 νῦν ποδὶ αὐτῇ, πλείων ἀνὴρ ὁ τῷ παρέρου λόγος, ἢ ὁ
 τῷ ἔργῳ γένοιτ' ἂν. παραγματείας γὰρ ἰδέας καὶ οὐ σμικρὰς, εἰ
 μὴ καὶ τὴν μεγίστην καὶ τελειωτάτην ἐστὶν ὁ ποδὶ τε τῇ ἰδεῶν τῷ
 λόγου καὶ αὐτῇ χρήσεως αὐτῇ ἐκείνης λόγος. νῦν οὖν ποδὶ ἐ-
 κείνης αὐτῇ διαίρεσεως λεκτέον, αὐτῇ εἰς τὰ κεφάλαια. διαί-
 ρησθῆναι οὐδὲν, ὁ τῷ τε ἀποφῶν καὶ τῷ λόγῳ τῇ
 τε προσώπων καὶ τῇ παραγμάτων, καὶ ἔτι τῷ λεγομένῳ τά-
 σιν ἐπιγνοῦς τῷ ζητημάτων. ὅθεν μὲν γὰρ εἴρηται τάσεις, εἴτε

Εμογενούς, ἀπὸ τῆς σασιάζειν οὐδ' ἀγωνιζομένους, εἴτε ὁ θενουῶ, ἑτέροις
 ἐξετάζειν παρήνι. ὄνομα δ' ἀφελῆς εἶναι οὗτο κοινὸν ἢ καὶ
 συμβεβηκὸς τῇ ζητημάτων ἀπάντων, ὅπως οὗτο ἐπι-
 γνωσόμεθα, τὴν μέθοδον αὐτῶν τοῦ περὶ τοῦ πεισμοῦ τὴν
 ἀρχὴν τῆς διαίρεσεως τῇ κεφαλαίῳ ἀπὸ τῆς σοχασμοῦ ἀ-
 ναγκαίως, ὡς αὐτὸς δηλώσει· ἐφεξῆς δὲ καὶ τοῦ τῇ ἁλῶν
 λελέξεται. ἢ μὴ οὕτω μέθοδος ἐστὶν ἡδε.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΣΕΩΝ.

ΠΑΝΤΟΣ οὐκίνοσοῦ περὶ τῆς ζήτημας, εἴ συ-
 νεσῆκε, ἐπὶ σκοπεῖν δεῖ τὸ κοινόν, εἰ ἀφανὲς ἐ-
 στί, ἢ φανερὸν. καὶ μὴ ἀφανὲς ἢ, σοχασμὸς ἐστίν. ἐστὶ
 ἐστὶ τὸ σοχασμὸς, ἀδελφὸν πραγμάτων ἐλεγχος οὐκίνοσος
 ἀπὸ τινος φανερὸν σημείου ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ πρῶτον
 εἰς τὴν φάσιν· οὐκίνοσος, περὶ τῆς τῶν νεοσφαγῆς σώμα-
 τος ἐρημίας, καὶ φόνου φεύγει ἀπὸ τῆς ἀπὸ φανερὸν ὄν-
 τος, ἀφανὲς τι πραγμαζόμενον ἐστὶν οὐκίνοσος, τὸ φονε-
 ῖον. Ἀπὸ δὲ τῆς φανερὸν σημείου, πάλιν ἐπισκοπεῖται,
 εἰ τελειὸν ἐστὶν ἢ ἀτελές. λέγω δὲ ἀτελές, ὡς περὶ τὸ θέντος
 τινός ὡς λείποντος, ὄνομα τε εὐθὺς γίνεται, καὶ οὐκ ἐτι ἔχει
 ζήτησιν οὐδεμίαν τὸ πραγμαζόμενον. ἂν γὰρ ἢ τοῦ τοῦ οὐκίνοσος
 ποιεῖται τὴν σάσιν· ἐστὶ δὲ σάσις οὐκίνοσος, ὄνομας ζήτησις πε-
 ρὶ πράγματα, οὐδ' ἢ μὴ πέπεται. τὸ δὲ λείπει πρὸς αὐτὸ
 τέλειαν τὸ ὄνομα· οἱ, ἐξ ἰδῶν ἰδιωτικὰ τὴν ὑφείλες γέ-
 νηματα, νόμος κελεύοντες τὸ μὴ ἰδρὸςυλὶ τεθνάναι τὸ κλέπην
 διαπλά, διδόναι, ὡς ἰδρὸςυλος ὑπάγεται· ὁ δὲ, κλέπης εἶναι
 λέγει· ἐάν τινος πρὸς τὴν καὶ ἰδρὸςυλὶ τὰ γένηματα, ὡς φησὶ γε
 οὐδὲς ἰδρὸςυλος, καὶ οὐκ ἐτι ἔχει τὸ πραγμαζόμενον ζήτησιν.

Ἄρ

В ма,

μα, ὅταν ὁμολογῶν ὁ φάλογωρ πεπικέναι τι ὡς ἀδίκη-
μα, ἀντεγκαλῆ ἔσ' πεπν' ὅτι, ὡς ἄξιω πα' θεῶν ἄ' πεπν-
θεν. ἄρ' δὲ εἰς ἑτέρω τι μεθισα, παλιν διαιρετέον ἢ ᾗ εἰς
ὑπὸ θυνοῦ τι διωάμλου γενεάζ π' ἔγχα ἢ π' ἔσω περ, με-
θισισι ᾗ ἔγχα ἡμα ὁμολογῶν τι πεπικέναι, ὡς ἀδίκη-
μα, καὶ π' εἰ μετ' αἰσιν ἢ εἰς οὐ διωάμλου ὑπὸ θυνοῦ γε-
νέσθαι, ἀνδ' θυνοῦ δὲ πάντι, καὶ πεπν' κε συνηώμω. με-
τασσεως μ' ἴτοι παρ' αἰσιν. ὁ π' ἔσβω π' ἔσω εἰσω
π' ἰακοντα ἡμωῶν λέον ἐξέναι, λαβόντα παρ' αἰσιν ταμῖ
χιλίας δραχμας εἰς ἐφόδιον, μὴ λαβῶν, καὶ δ' αἰσιν μὴ
ἐξελθῶν, εἴτα κρινόμενος. συγνώμης δὲ παρ' αἰσιν
οἱ δὲ καὶ στρατιῶται, οἱ δ' αἰσιν χειμῶνα μὴ ἀνελόμενοι τὰ σώ-
ματα καὶ κρινόμενοι. εἰ δὲ τίς ἡμῖν τὴν πόλιν τὸν τῶν ἀμ-
φισβιτῶν, συγνώμης λέγω καὶ μετ' αἰσιν, ἀκριβέσε-
ρον εἰ ἔσ' π' αἰσιν ἀντιδέσεως λελέξεται. τὰς μὲν οὖν λο-
γικὰς τῶν γεγενημένων τὸν τῶν ἐπιγνώσομεθα. τὰς δ' αὖ
νομικὰς, οὕτω. π' ἔστω μὲν πόλιν εἴτα ἀνάγκη τῶν ζήτη-
σιν εἴτα ἔστω γινέσθαι. εἴτα δὲ λέγω. οἱ οὐ νόμους, ἀλλ' ἡ-
κας, ἡ φίσματα ἐπιστολὰς, κηρύγματα ὠρισμένα, πάν-
τα ἁπλῶς τὰ εἰρητοῖς. ταύτῃ δὲ τῶν ζήτησιν ἡτοι. πόλιν
ἐν, ἢ καὶ πλείονα γινέσθαι συμβαίνει τὰ εἴτα. λέγω δὲ
πλείονα, καὶ ἐν τῇ εἴτῃ εἰς δύο μέρη διαιρεῖται, καὶ μέρει
μὲν ὁ ἑτέρος, μέρει δὲ ὁ ἑτέρος τῶν διαζόμενων χώμλοι
φαίνωνται. ἀν' ἡ πόλιν ἐν τῇ εἴτῃ ἡ ζήτησις, ἢ τοῖς πόλιν
τὰς φύσιν ἀνοίας καὶ μόνας, ἢ καὶ αὐτὸν δαίμονα τῶν με-
ρῶν ἐν τῇ καὶ διάνοια γινέται. γινέται ᾗ ἐν τῇ καὶ διάνοια,
ὅταν τῶν ἑτέρου τῶν ἐν τῇ π' ἔστω μὲν, καὶ ὡς περ πλεί-
σόν γε τῶν δαίμονων, δαίμονος μέρος γιῖται ταῖς διανοίαις.
οἱ, ξένος ὡς τῷ τείχος εἰ ἀνέλθοι, τεθνατῶν. π' ἰορκίας ὅσης
ἀνελθῶν

30
dieb

30

30
dieb

ἀνελθῶρ τις ἡλίσυσε, καὶ ὑπάγελ τῷ νόμῳ. ἡ δὲ οὐχί,
τῷ ῥητῷ δὲ παρὰ τὴν ἰδίαν τι περὶ γὰρ, εἰς ταυτὶ ἄγωρ τ
ἀρχαφου τῷ ἐγγράφῳ, καὶ ποιεῖ συλλογισμὸν. ἐστὶ γὰρ συλ-
λογισμὸς, ἀρχαφου περὶ γὰρ πρὸς ἐγγράφου παρὰ θε-
οῖς, εἰς ταυτὶ σωαλόντος τινος τὸ ἀρχαφου τῷ ἐγγράφῳ
οἶον, ἐν ἑξέταίρας, μὴ λέγειν ἐν πορνοῦ τινά γεγονότα,
λέγειν ἡλώσει τις. εἰ μὲν γὰρ ποδὶ δύο ῥητὰ ἢ καὶ πλείονα,
ἢ καὶ ἐν εἰς δύο διαιρούμενον ἢ ζήτησις εἴη, ἀντινομία γίνε-
ται. ἐστὶ γὰρ ἀντινομία, δύο ἢ καὶ πλείονων ῥητῶν, ἢ καὶ ἐνὸς διαι-
ρουμένου μὴ φύσει ἐναντίων, κατὰ περὶ τὰς δὲ, μάχην καὶ
ὅλως, διωλὴν τίς ἐστὶ ζήτησις, ῥητῶν καὶ διανοίας οἶον, ὁ ἀρ-
κῆρ κῆρ μὴ μετεγέτω τῷ πατρώῳ, καὶ ὁ ἐπιμεινας χει-
μαζομένην νῆν, δεσποτὴς ἐστὶ αὐτῆς. ἀρκῆρ κῆρ ἐπεμεινε
χρῆμαζομένην νῆν, καὶ εἰρεγεται αὐτῷ ὡς πατῶας. τὸ δὲ κατὰ
διαίρεσιν ῥητῶν, ποιουμένων ἀντινομία, παρὰ δὲ γὰρ τὸ δὲ
ἢ διαδοῖσα, ἢ γὰρ μὲν, ἢ θάνατον αἰρεῖσθαι τοῦ διαδομένου.
δύο τίς κατὰ ταυτὶ ἐβιάσθαι νόρας, καὶ ἢ μὲν θάνατον
αὐτῶν, ἢ δὲ γὰρ μὲν αἰρεῖται. ἢ μὲν γὰρ ἀμφιβολία καὶ ἀπ' αὐ-
τῶν τοῦ ὀνόματός ἐστι φανερά. ἐστὶ γὰρ ἀμφιβολία, ἀμφισ-
βήτησις ποδὶ ῥητῶν, ἐν περὶ σωφίας, ἢ διατάσεως συλλα-
βῶν γινόμενῃ. ἐν τῷ περὶ σωφίας οἶον, ἐταίρα χρυσία εἰ
φοροῖν, δημοσία ἐστὶ περὶ σωφίας τίς φοροῦσα, καὶ ἢ τὰ
χρυσία φησὶν εἶναι δημοσία, περὶ παροξυτόνως ἀνα-
γινώσκουσα τὸν νόμον οἱ δὲ, ἐτὰ χρυσία, ἀλλ' αὐτῶν δημο-
σίαν εἶναι, παροξυτόνως ἀναγινώσκοντες. περὶ δὲ διάτασιν
συλλαβῶν οἱ δύο ἢ ἄντα παῖδες, λέων καὶ Πανταλέων.
τελευτῶν, διέθετο οὕτως ἐχέτω, τὰ ἐμὰ πάντα λέων καὶ ἐκά-
τερος ἀντιπρὶν πάντων οἱ μὲν, ὑφ' ἐν ἀναγινώσκων, Παντα-
λέων οἱ δὲ, διδοῖς, πάντα εἶτα λέων. ταύτας μὲν δὴ οὕτως

ἐπιγνώσομεθα. τίω δὲ μετάληψιν οὐκ ἔθ' ὁμοίως, ἀλλ' ὅ-
 ταν ἡ ζήτησις ἢ ποδὶ τῷ, εἰ δὲ ἴν' ἀγῶνα εἰσελθεῖν. εἰ γὰρ
 τῇ μετάληψι, οὐτε εἴς τι, προηγουμένως ζητήσεις, κα-
 δά πορ εἰ σοχασμῶ. οὐτε τίς ἐστι, καδὰ πορ εἰ ὅρῳ. οὐτε ὁ-
 ποῖον τίς ἐστι, ὡς εἰ τις λοιπὸς. ἀλλ' αὐτὸ ὅτ' εἰ δὲ ζήτη-
 σαι τι τούτων. παραχρησθῆ γὰρ ἐστὶ. δύο δὲ αὐτῆς εἶδη. ἡ μὲν
 γὰρ ἐστὶν ἔγγραφος, ἀπ' ἑνὸς τινὸς λαμβάνουσα τίω ζή-
 τησιν. ἡ δὲ ἀγραφοῦς. καὶ ἡ μὲν ἔγγραφος ἐστὶν ἀπαγωγὴ ἀπὸ
 διδυμίας, κατὰ παραχρησθῆναι ἀπ' ἑνὸς τινὸς, ποδὶ δὲ
 ἡ ζήτησις. οἷον, τίς ποδὶ τῷ αὐτῷ δίκας μὴ εἶναι. φόνου
 κρινόμενος τις ἀπὸ φυλῆς, ὑπόρου αὐτῷ γεωμένῳ ἀνέλκεν ὁ
 θεός, ἀνδρὸς φόνους οὐ γὰρ καὶ πάλιν φθύγει. κατὰ ἑνὸς καὶ
 διάνοιαν ἢ πρὸς τὴν ἐξέτασιν. εἰ δὲ ἐπεται ὁ σοχαστικὸς εἰς
 φάνδυσέ πρ. ἡ δὲ ἀγραφοῦς ἐστὶ μὲν ἀπαγωγὴ ἀπὸ διδυ-
 μίας καὶ αὐτὴ κατὰ παραχρησθῆναι ἀπ' ἑνὸς. τίω ζήτησιν
 δὲ οὐ ποδὶ ἔν τιν' ἔχῃ, ἀλλὰ ποδὶ τι τῷ ποδὶ. ὁ πᾶν μα-
 τόπον, ἢ χρόνον, ἢ πρόσωπον, ἢ αἰτίαν, ἢ τρόπον. ὅταν ὁ μὲν
 πᾶν μα, συγχωρῶμεν, ἐν δὲ τι τούτων αἰτιώμεθα. διηπου
 λαμβάνοντες. οἱ, ἐξ ἡμῶν ἀκριβέστερον αἰτίαν καὶ τὴν μοιχόν. εἰ τίω
 μοιχόμενῳ. τὴν μοιχὸν ἀκριβέστερον τις μόνον, χρόνον ὑπε-
 ρον ἢ τὸ τάφῳ τῷ μοιχοῦ δακρυοῦσαν εὐρών, ἀπὸ τῆς
 νε τίω γυναικα, καὶ φόνου φθύγει. τὴν γὰρ χρόνον εἰ ταῦτα
 καὶ τὴν τῶν αἰτιώμεθα διηπουθεν. τὰς μὲν δὲ λέγομε-
 νας τὰς οὕτως ἐπιγνώσομεθα. ποδὶ δὲ αὖ καδ' ἐκα-
 στω διαίρεσιν ἢ δὴ λεκτέον. εἰ δὲ εἶναι μέν τι χρῆν, ὡς τὰ πο-
 εἰ σοχασμοῦ λεγθισόμενα, ποδὶ δὲ δὴ πρὸς τὴν ἀναγκαίως
 λελέξεταί, σχεδὸν εἰς ἀπαντα σωτελεῖται μὲν ταῦτα
 διὸ καὶ εἰκότως μακροτέρως εἶναι.

ποδὶ

ΠΕΡΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΥ.

Ο στοχασμός είναι διαίρεται, ὅτε καὶ πρὸς ὧν πα-
 ρεῖται πρᾶγματα κρινόμενα, παραγραφικῶς ἐστὶ
 ὅτε, ἐλέγχων ἀποαιτῆσει, βουλήσῃ, δικάσει, τοῖς
 ἀπ' ἀρχῆς ἀκριτέλους, ἀνιλήσῃ, μεταλήσῃ, μεταδέσει
 αἰτίας, πιδανῇ ἀρρογία, πριότιτε κοινή. ἡ παραγραφι-
 κὸν γίνεται κατὰ τρόπους τέσσαρας. ἢ τοι ἀπ' τ' λείποντος.
 εἶον, ἀσώρῳ πατὴρ ἀφανὴς γέγονε, καὶ φόνου φύγῃ. ἀξιώ-
 σῃ ᾧ δεικνύωαι πρῶτον εἰ ἀνήρηται. ἢ ἀπ' τ' ὑπερβάλλ-
 λοντος. οἷον, δέκα νέοι σωώμεθα μὴ γῆμαι, καὶ φύγῃ κα-
 κού βίου ἐκαστος ᾧ αὐτῇ ἀξιώσει κρνεαδὶ ἰδίᾳ. ἢ ὅτι ἀφ-
 ὢν ἐπὶ τοῖς πεπικασιν, οὐ δεῖ κρνεαδαι. ὡς, ὁ τρισσακίδυς
 οὐ εἰκόνα ἐσθῆν οἱ πλέμοι, εἰ περδοσίας φύγῃ. ἢ κατὰ
 χρόνον. οἷον, διὰ λῆ παῖς ἡρῆδυσ, καὶ μοιχείας κρινῇ τῷ γυ-
 ναϊκα. ἔσούδεις καὶ φισιρ ὕδρον χρόνοις μὴ δεῖν κρνεαδ.
 ὅτῃ δὲ ἀπ' μὲν ὅτι τινός εἰ γίνοιτο, ἰσχυρόμεσι, καὶ τε-
 λεία γίνεται παραγραφῇ. ἄλλως δὲ, ἀαδενὲς μὲν ἐσι. συλ-
 λαμβάνῃ δὲ ὅσω τι μικρόν ἔσῃ χρωμένω. τῷ δὲ ἀπ' ὅτι
 παραδίψμα, ὃ δὴ φάμεν τελείαν εἶναι μετάληψιν καὶ πα-
 ραγραφῇ. κριθῆς τις φόνου ἀπέφυγεν, ὕδρον χρωμένω
 αὐτῷ, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν, ἀνδρὸς φόνου οὐ χρω καὶ πάλιν φεύγῃ.
 δὲς ἢ πρὸς τ' αὐτῷ κωλύουσιν οἱ νόμοι κρνεαδ. παραγρά-
 φεται ὅσω, καὶ γίνεται ᾧ πρῶτον ζήτημα νομικόν ἐν παρα-
 γραφῇ. ἢ τ' ἐλέγχων ἀπαίτησις διωλῇ ἐσίν. ἢ γὰρ εἰσιν οἱ
 μάρτυρες, ἢ οἱ μινώμενοι ὑνὶ νόρῳ, ἢ μητιρ ἐφῇ καὶ νό-
 ρος, θάττον τεθνήσκει αὐτῷ, ἢ ἐκείνῳ δοθῇ σέας. ἀπέθανε
 ὑπὸ σιμέλοις φαρμάκων ἢ παῖς. εἶτα βασανίζων ὁ πατὴρ
 τὰς θεράπωνίδας, περὶ τῇ φαρμακείας ἀκήκοε πλέον

οὐδὲν, μοιχείαν δὲ τὴν γυναικὸς πρὸς τὴν μηνησῆρα· καὶ Φαρ-
 μακείας κρίνει τῷ γυναικί· ἐνταῦθα γὰρ εἰσιροὶ μάρ-
 τυρες, αἱ δευραπαινίδες δηλονότι· οὐκ ὠσπερ αὐτῆς ἐστὶ
 μάρτυρες, ἀλλὰ δευραλεί, ὅτι μὴ δεῖ τις εὖειρ· φησὶ γὰρ
 ἐχθρὸν τὸ δούλον τοῖς δευράτοις, καὶ ὅτι οὐδέ ἐστὶ ἐλαυθέ-
 ρους πάντας ἀξιοπίστους ἀπολαμβάνοντες, χολῇ γ' αὖ
 τοῖς δούλοις πισθίσαι μὴ· καὶ πλείον δ' ἂν ὄντοισι· δεῖ γ' καὶ ἀν-
 τίθεσθαι τοῖς μάρτυσι καὶ μαρτυράς, πότεροι μάλ्लου
 ἀξιοπιστότεροι· καὶ ἀντιθέσθαι, ὡς ἐν τῷ κατὰ Κρόνονος ὁ ΔΗ-
 μοδωδης. οὐ γὰρ σοὶ καθόλου πρὸς μαρτύρων ἐστὶ τεχνι-
 κὸν θεώρημα, ἢ δευρά μὴν αὐτῶν, ὅτι πρὸς χάριν ἢ δὲ ἐχ-
 θραν, ἢ διὰ τινὰ οἰκιστοῦ αὐτοῖς μαρτυροῦσιν, ἢ διὰ κέρους
 τι οἰκείου, ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι δι' ἡλικίαν ἀξιοπίστους· εἰ γ' ἡμῶν
 μάρτυρες, ὁ μὲν φάσκει γινώσκειται ἀπαιτῶν αὐτῶν, τὸ δὲ
 πρὸς ὧν οἶον, τίς ὁ δούς; πρὸς γυναικί· οἶον, τί δούς; τὸ πρὸς
 οἶον, πρὸς τὸ πρὸς οἶον, πῶς; χρόνῳ οἶον, πότε; αἰτία· οἶον, δε-
 τί; καὶ τὸν πρὸς γινώσκειται πᾶσι, ἢ τοῖς ἐμπροσθεν· ὁ δὲ κα-
 τηγορῶν, ἀπὸ φάσεως τὸν δὲ τῶν πραγμάτων ἐλεγγον ἀξιο-
 πιστοτερον τοῦ δὲ τῶν μαρτύρων· οὐτε γὰρ πεπεισμέ-
 να τὰ πράγματα, ὅτε γὰρ οὐ μὲν ἀτὰρ, λέξει, ὥστε οἱ μάρ-
 τυρες πλάκεις· ἀλλ' οἷα ἐστὶ φνύσει, ραῦτα καὶ ἐξεταζό-
 μιν φαίνεται· ἢ βούλησις καὶ ἡ δυνάμις, ἀπὸ τῶν παρρησι-
 λουδοῶντων τῶν πρὸς ὧν γινώσκειται, δηλονότι τῶν ἐκτωμα-
 σικῶν· εἰ ὅτε μὲν εἴη τὸ πρὸς ὧν ὠρισμένον, πάντα σχεδὸν
 ἐμπεσεῖται· εἰ δὲ τι τῶν ἄλλων, κατὰ τὰ δεισιμόμολα
 χησόμεθα· οἶον, νέος πλὴν σιος· ἐχέτω γὰρ ἐνταῦθα ἡλι-
 κίαν· εἰ τύχῃ ἐξετάσαι, καὶ τὰ παρρησιλουδοῶντα ρυτίς,
 τὰ ἐκτωμασικά δηλονότι· ἐστὶ δὲ τάδε· γένος, ἀγωγή, παι-
 δευσις, ἡλικία, φύσις, ψυχῆς εἰσώμαζος, ἐπιτιθεμένα,

πράξις,

πράξεις, ὃ καὶ ἰχυρώτατον κεφάλαιον· τυχὴν οἶον, πλου-
σιος ἢ πένις, ἐπὶ ταῖς τοιαύταις ταῦτα δὲ ἐπ' ἀμφοῖν μὴ ἰσχυρὰ
ἀφ' ἑκατέρου μέρους ἐξεταζόμενα ἐπὶ αὐτῇ βουλήσεως
καὶ ἐπὶ αὐτῇ διωάμεως, μάλλον δὲ τινὰ αὐτῇ ἑτέρω. ὡστε
γὰρ τὰ αὐτῇ τυχὴς οἰκειοτέρως ἐστὶ αὐτῇ διωάμεως, οὕτω καὶ
τὰ αὐτῇ ἡλικίας, τῇ βελήσεως· ὁρῶντα οὖν ταῦτα δεῖ πλε-
ονάζειν, ἐνταῦθα ἂν μάλλον εἰκειονμυδὸν τι αὐτῇ φαίνοι.
βουλήσιν δὲ καὶ διωάμεν ἐξετάζειν, οὐ γὰρ τῇ κοινολογίᾳ μέ-
νων προσώπων δεῖ, ἀλλ' ὅσα ὅρα ἂν ἔχοι τὸ πρὸς βλημα.
αὐτίκα τὸν σὺν ἀκριβέστερος ἐξέφοντα νέον πλουσιον, καὶ
φύγοντα τυραννίδος ὑπὸ θέσεως ὁ κρείων, μάλα ἰσχυρὴν
αὐτῇ πρίσθους τῇ ἀκριβέστερον ἐξεταζόμενης· διὸ δεῖ σκο-
πεῖν εἰ ἅπανσι τοῖς σοχασμοῖς πᾶσι πάντων τῇ προσώ-
πων, ἃ ἐπιδέχεται κρείων· τὰ ἂν ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἐστὶ
μὴ ὥστε πτωχεύειν τὸ κατηγόρου, γίνεται δὲ καὶ αὐξά-
νεται, ἀφ' ὧν ὅρα καὶ ἡ τῇ ἐλέγχων ἀπαίτησις, ἐστὶ δὲ τὰ
δε, τίς; τί; πῶς; πότε; διατί; καὶ μὴν ἡ τῇ κατηγό-
ρου μόνου ταῦτα, τὰ ἐξῆς ἐστὶ κεφάλαια πάντα πτω-
αὐτῇ μεταληφέντες τὸ φύγοντες, εἰ ἐγχεροῖν πᾶσι χρῆσθαι.
ἔαν δὲ κοινὰ ἢ τὰ ἂν ἀρχῆς ἄχρι τέλους, (ὁρίζεται
γὰρ πτε καὶ οὕτως ἔχω σοχασμός,) ἐστὶ καὶ τὰ λοιπὰ
κεφάλαια κοινὰ ἀμφοῖν· παρὰ δὲ ἰσχυρὰ καὶ κοινὰ ἔχοντος
τὰ ἂν ἀρχῆς ἄχρι τέλους· ὁ πένειρ κατὰ τινος γράφῃ
τυραννίδος ἐπὶ θέσεως· μετεώρου αὐτῇ δικῆς ὕψους, ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτῇ ἀρεῖς θύσας, ἡθροὺ εἰς τὴν γέρας ἀναίρεσιν αὐτῇ γρά-
φῃς· καὶ ἔλαβον ἐτυράννησεν ἐκείνος· καὶ κατελάων αὐτῇ
οὕτως, σωφροσύνης φύγει· τῇ μὴ γὰρ ἀναιρέσει αὐτῇ γρά-
φῃς, καὶ τοῖς πᾶσι ταῦτα, ὁ κατηγόρος γένησεται· τῷ δὲ
ἀπὸ κτενέαι, καὶ οἷς πᾶσι σὺν, ὁ φύγων, καὶ δεῖ ἀμφοτέρους
λύσει.

λῦσαι τὰ ἀλλήλων· ὡς δὲ τὸ φθύγοντες γενέσθαι τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἀδιώκον· ἢ ἀνίληψις ἐν αἰ ἐμπίπῃ, ἀλλ' ἐὰν μὴ ἀφ' ὧν αὐτὸς πεποιθὲς, κερνῆται ἴς, πάντως ἐμπεσεῖται καὶ ἡ ἀνίληψις· ἐὰν δὲ ἀφ' ὧν ἄλλοι, ἐν ἑλ· ἐς δὲ τοιαῦτα οἶον, ὅτι ἕξεσι, καὶ ἐκ κωλύ· παρὰ δὲ γυμνασίου, νέος πλῆσιος πάντας ἐν ἀκροκέρυς τρέφῃ, ἐν τυραννίδος ὑπὸ θεσέως φθύγῃ· ἐρεῖ δ' ὅτι ἕξεσι τρέφῃ οὖς βέλεται ἴς· ἢ μετὰ λήψις αἰ ἐν ἑλ· ἐς τῇ ἀνίληψι, ἐν ἐν σοχα- σμῶ μόνον, ἀλλ' ὅλως ἐνθα ἄν διέσκηται· καὶ ἐὰν τὸ ἐπὶ τὸν μέρος τῇ ἀνιδίωκον ὁ πρὸ τῶν ὡς τῶν χεῖρη, τῇ ἀνίλη- ψι λέγω, ἢ τῇ μετὰ λήψι, τῶ ἐτέρω πάντας τὸ ἐπὶ τὸν χεῖ- ρι· γίνετ' δὲ ἡ μετὰ λήψις κατὰ τὴν ἐνδοσιν καὶ ἀνιπαρ- ρασιν· καὶ ἡ μὲν ἐνδοσιν βίαιον ἴς ἐσὶ· φησὶ δ' ἢ μὴ ἐξείναι· ἢ δὲ ἀνιπαρρᾶσις κατὰ σκευάτῃ, ὅτι, ἐν ἑλ· ἐξεσιν, ἀλλ' ἐν ὡ- τας ἐπὶ τῶν· διορ, μὲν ἑλ· διορ καλλωπίζεσθαι φθύγει πρηνείας· βιάσθαι δὲ διοκῶν, μὴ ἐξείναι καλλωπίζεσθαι ἀνδρά- σιν· εἴτα, ὅτι, ἐν καὶ ἕξεσιν, ἐν ὡς τῶν, ἐπὶ τῶν· ποτέρω τὸ πρὸ τῶν χεῖρη, τῇ ἐνδοσιν ἢ τῇ ἀνιπαρρᾶσιν, ἐν ἑλ· διορ εἰπεῖν ἄλλοτε δ' ἄλλω, εἴτα τὰς φύσας τῇ πρᾶγματων, λαμβάνει τάξι· πλεῖν ὅρα, μὴ σφόδρα ἀναιδῆς ἐν ἴσιν ἢ τὸ ἐξ ἀρχῆς φάσκει μὴ ἐξείναι· δευτέρω δὲ τιθέμενον, μάλλον ἰσχυρὸν δύνατ'· καὶ ὡς ἂν ἡ χεῖρα μάλλον ἀπαιτῇ με- τοδεύει· ἢ μετὰ θεοῖς, ἐν αἰτίας, πρὸς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους γίνετ'· ἐκεῖνα δ' ἢ ἐν ἐλ· ἐσιν, ἢ ἐν ἑλ· ἐσιν, ἢ ἐν πᾶ- θεσι· καὶ μὴ ἐν λόγοις ἢ κατὰ ἑλ· ἐσιν καὶ διάνοιαν ἢ μετὰ θε- οῖς τῇ αἰτίας ἐισάγει· διορ, νέος πλῆσιος νύκτωρ καμᾶσθαι ἐπὶ τῶν θεσμωτήριον, ἐβόησε· διαρρεῖτε ὡς θεσμῶν, ἐν ἐλ· μα- κρὰν λυθίσθε, καὶ φεύγει τυραννίδος ἐπιθέσεως· ἐν ταῦτα δὲ ἢ ὁ μολογῶν εἰρηκέναι· τίνι δ' ἀντία εἴπε, σκοπεῖν ἀξιοῖ· ἐάν τ' ἐν

δὲ ἐν ἔργοις ἢ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἀρχὴ τέλους, ἢ μετὰ θεοῖς δι-
 αίτιας θεῶν ἐξείλεται οἶον, πεφωρωται τις ἐπ' ἐρη-
 μίας θάπτεται νεοσφαγὲς σῶμα, καὶ φύγῃ φόνου· θέσιμ γὰρ
 πρὸς αὐτὴν ἐρεῖ γὰρ ὅτι καλὸν, καὶ, σὺν ἀτάφους θάπτεται· ἐάν δὲ
 ἐπ' ἀφ' αὐτῆς συνηνωμένως ἢ μετὰ θεοῖς αἰτίας γίνεται·
 οἶον, συνηνωμένως εἰς τὴν ἀκρόπολιν νέος πολέσιος ἀφορῶν, δα-
 κρύει, καὶ φύγῃ τυραννίδος ἐπιθέσεως ἐλεήσας γὰρ φησι σὺν
 τυραννελίους, οὕτως διετέδω· εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ταῦτα
 ἢ πάντα ἐν πᾶσι σοχασμοῖς διέρεται, πλεονάζει δὲ ἐ-
 κασὸν ἐν τῷ δικαίῳ· ἐτι ἢ μετὰ θεοῖς αἰτίας, ἀρ' ἢ ἀφ'
 ὧν ἐπὶ τοῖς περὶ κίνασι, ἢ κρείσιν γίνεται, ἔστι καὶ περὶ κλη-
 μνῆ καὶ ἀναιμία πᾶσι ἐαυτῇ· οἶον, τριακιστέως εἰκόνα ἐστὶν
 οἱ πολέμοι, καὶ φύγῃ περὶ δόσας· ἐρεῖ γὰρ, ἢ θάυμαλζοντας
 αὐτῶν ἐκείνους εἴησι, ἢ περὶ τρεπόντας σὺν παρ' αὐτοῖς, ἢ ἐ-
 ξιλεμνέτους αὐτῶν, ἢ ἄλλως φθόρον κινῆσαι βουλαμένους·
 ταῦτα γὰρ πάντα εἶναι ἀληθῆ καὶ δύναται· διὸ φάρμυ καὶ
 περὶ κλημνέτους δεῖν χρώματα ἐν τῷ τριόντῳ σοχασμῷ δι-
 ερεσθῆναι· ἐάν δὲ ἀφ' ὧν αὐτῶν περὶ κλημνέτους, ἢ ἐρ-
 τι ἐρεῖ, ἢ καὶ πλείονα, ἀλλ' ἀκόλῃθ' αὐτῶν ἀλλήλοισι, νύκτωρ
 τίς μετὰ τῇ, λησείας φύγῃ· ἐρεῖ γὰρ σὺν νύκτωρ, ὅτι
 αἰχμῶνται, ὅτι οὐ βέλεται δυσοίωνος εἶναι, μεθ' ἡ-
 μέραν περὶ αὐτῶν, τίς ἐν τυγχάνουσι καὶ ὅτι μάλλον πνικαῦ-
 τα διδόναι οἱ ἀνδρωπεῖ, ἀνείμνη ἡδὴ τῇ γνώμῃ, καὶ εἰ ἐν
 τριόντῳ ταῦτα γὰρ πρὸς ὄντα, οὐκ ἐκείνῃται ἀλλήλοισι· ἢ
 περὶ κλημνέτους ἀνασρέφουσά ἐστι πρὸς τὰ ἀπ' ἀρχῆς
 ἀρχὴ τέλους· οἷς γὰρ ὁ ἐπὶ τοῖς χησέται ὡς σημείοις τῶν εἶναι
 τι, τὴν τῶν ὁ ἐπὶ τοῖς ὡς σημείοις χησέται τῶν μὴ εἶναι τι· οἶον,
 ὅπου ἀφορεῖ καὶ δακρύει, τυραννίδος· καὶ μὴ, εἰ ἐμμελῶν
 τυραννείν, οὐκ ἀρ' ἀφ' αὐτῶν, ὡς τῶν εἶναι καταφανῆς· καὶ δὲ
 κεφάλαιον τῶν, ἔστιν ὅτε ἐκλείπει· καὶ ἐκλείπει γὰρ, ὅταν τὰ

σημεία ἅφ' ὧν ἡ κρίσις, ἀδικαίως ἐπόμολα ἢ τῷ πρέμει-
 τι, ἐφ' ὧν ἡ κρίσις· οἷον, τῷ ἐπιτελεσμένῳ τυραννίδι, ἀναγ-
 καῖον ὅπλα παρὰ σκιδναῖα δοῦναι. σκέψαι τὸν νόμον σκηπτοῦ
 κατενεχθέντος εἰς τὴν πόλιν κλέους οὐκίαν, δέλωται χίλια
 πανοπλῖαι, ἐφ' ὧν τυραννίδος ὑπὸ θέσεως· οὐ δυνάται
 εἰπεῖν ἐν ταῦτα, ὅτι ἐμελλοῦ τυραννεῖν, ἐκ ἧν ὅπλα πα-
 ρεσινδοῦναι· ἐν τοῖς ριονοῖς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἀχρὶ τέλους
 ὁ κατήγορος καὶ ὁρίκως ἐξετάσει εἰς ὅτε, ὡς ὑπὸ τοῦ καλ-
 λωπιζομένου μεριχίου, καὶ πορείας Φύγοντος· αὐτὸν γὰρ
 ὁ καλλωπίζεσθαι καὶ εἰς αὐτὸν, πορεύειν ἐρεῖ ὁ κατήγορος
 εἰαίως· ἢ μὴν ῥιπιθάνη ἀρχολογία καὶ ταῦτα ἐκλέλοιπεν·
 ἀντιστοιχέον δὲ εἰς τὸ καὶ εἰς αὐτὸν κεφάλαιον, ὅτι, μὴ ἀν-
 τιστοιχέον τὸ πρᾶγμα· ἐν τῷ γὰρ ἐστὶ καὶ μόνον ἰχυρίζεσθαι
 ἐν ταῦτα οἷον, οἱ μὴ μέλλοντες τυραννεῖν, ὅπλα παρὰ
 σκιδναῖα, καὶ μὴ οἱ γε παρὰ σκιδναῖα ζόμενοι, καὶ τυραννίδι
 ὑπὸ τίθενται· ἐστὶ γὰρ καὶ ἄλλος τινὸς ἐνεκα παρὰ σκιδναῖα
 ὅπλα, καὶ πάλιν, οἱ μὴ πρηνέοντες καλλωπίζονται, οὐ μὴν
 οἱ γε καλλωπίζόμενοι, πάντως καὶ πρηνέοντες· ἐστὶ γὰρ καὶ δι-
 ἄλλο τι καλλωπίζεσθαι· καὶ ἐρεῖ δηλαδὴ ὅσα καὶ τῇ μετα-
 θέσει αἰτίας· ἢ κοινὴ πρῶτης, οἱ ἐπὶ λόγῳ εἰσι καὶ αἱ δι-
 ττορολογίαι· γίνονται δὲ ἐν ταῦτα ζητήματα, οὐκ ἐν σοφισ-
 μῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ κατηγόρῳ ῥητικῶς μὴ τὰς ἀρ-
 χείας κατὰ πρᾶγματος τῷ ἐπιλήματι· οἷον, κατὰ τυράννην,
 ἢ πόρνον, ἢ ὅ, τι ἄρ' ἢ τὸ ἐπιλήμα, καὶ ἐπανακεφαλαιεμένων
 γὰρ ἐκαστὸν ἐπικαίρων, ὡς ὁ Δημοθένης· οἷον, συλλογί-
 σθαι δὴ βούλομαι τὰ κατηγορημένα, ἀπεδείξα μὴδὲρ ἀ-
 ληθὲς ἀπηγγελέστα, καὶ τὰ ἐξῆς· ἀπὸ δὲ τῇ φύγοντων
 ἀνακεφαλαιουμένων καὶ αὐτῇ μὴ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις,
 οὐχ' ὁμοίως δὲ χρωμένων, ἀλλ' ἐλεεινολογουμένων τε καὶ
 πάλιν κινουμένων· ἐν ταῦτα καὶ παρὰ γὰρ χηρίμοι τῇ
 παίδωρ

ἡ ἀνακαταβολὴ
 ἐν τῷ 6 κεφαλαίῳ
 ἡ ἀνακαταβολὴ
 ἐν τῷ 6 κεφαλαίῳ
 ἡ ἀνακαταβολὴ
 ἐν τῷ 6 κεφαλαίῳ

ἡ ἀνακαταβολὴ
 ἐν τῷ 6 κεφαλαίῳ

παίδωρ

παίδων κὶ γυναικῶν κὶ φίλων, εἴ ὅσα τὰ αὐτὰ, ἃ ὁ κατήγο-
 ρος ἀναιρέσει δηλαδὴ τῶ συμφέροντι κοινὰ ἂν ἀμφοῖν τὰ
 τελικὰ λεγόμενα κεφάλαια εἰ ταῦτα, ὃ νόμιμον, ὃ δι-
 καιον, ὃ συμφέρον, ὃ δυνάτον, τὸ ἐνδοξόν ὅλως τε οἱ ἐ-
 πίλογοι λαμβάνονται ἢ ἂν ὥρ ὡρ εἰ τὰ προίμια, κὶ
 ἰσχυροί γε τὰ αὐτὰ πάθος γὰρ ψυχῆς ἐνεκα εἰσάγεται
 ἀμφοῖν, φόβος, ἢ ὀργή, ἢ ἐλπίς, ἢ φθόνος, ἢ τινος κίττου.
 ὁ φέρει δὲ ἀμλήτων, ὡς τὰ ἢ προίμια παρασκευάζει
 πρὸς τὸ διέξασθαι ἢ ἀποδεῖσθαι τόδε τι πάθος. ψυχῆς
 ὅδ' ἐπιλόγας, ἢ αὐξάν, ἢ μισοῦ ὅδ' ἢ κεφαλαίω, τό, τε
 ἢ δὴ τέλει ἐξάγειν. κὶ ὅλως ἐν τούτοις διαφέρουσιν οἱ ἐπί-
 λογοι εἰ τὰ προίμια, τῶ ὅδ' ἐπιλόγας λελύσθαι τε ἢ δὴ κα-
 τὰ τὴν συνθεσιν, καὶ ἐπιπλεῖον ἔκαστον προαγεσθαι τῶ
 διρισκομένων, ἀλλὰ μὴ ὅδ' ἐραχέων, ὡς ὅδ' ἐν τοῖς προ-
 οίμοις ἀκριβέστερον διὰ τὸ πᾶσι προοίμιον λελέξεται
 ταῦτα. ἢ ἢ δὴ τὸ τελείου τε κὶ ἀπλοῦ σοχασμοῦ διαίρε-
 σις, αὐτῇ. εἰς δὲ τινες εἰ ἀτελεῖς αὐτῇ σοχασμοί. κὶ αὖ
 διπλοῖ, τέλει τε κὶ ἀτελεῖς ἐν οἷς διπλῇ κὶ τῇ διαιρέσει
 χρῶμεθα. πᾶσι ὡρ λεκτέον. Ἀτελής ἐκ μόνων πραγμά-
 των συνεσῶς ἐστίν, ὅταν τὸ πρὸς ὅσον μὴ ἢ κρινόμενον, ἐνδὸς
 ὄντος τῆς πράξεως οἶον, ἰαπῶρ τις νεοσφαγὴς σῶμα
 ἐπ' ἐρημίας πεφώραται, κὶ φόνου φεύγει. ὅντος ἐν λησιν
 ἢ κὶ διώκων οὐκ ἔχον, τοῖς δὲ ἄλλοις διαίρεται πᾶσι ὁ-
 μίως τῶ τελείῳ. ἀτελής δὲ ἐκ μόνων προσώπων ἀπλῶς
 οὐ γίνεται, κατὰ γε ἐμὲ, σοχασμός. κὶ τοῖς γε ἐπεσνεμμέ-
 νοις τὰ εἰρημένα ὀλίγω πρὸ τῶ πᾶσι κρινόμενων πραγ-
 ματων, σαφές ἐστιν εἶναι ὅδ' νομίζω. Τέλει κασι δὲ ὅσω
 τινες ὡς ἀτελοῦς ἀπλῶς παρὰ λείγματος, λέγοντες μόνον τὸ
 πρὸς ὅσον κρῖναι εἰ ταῦτα, ἀσώτου πατὴρ ἀφανὴς γέγονε,
 κὶ φόνου φεύγει. πρὸς τὸν δὲ ἐρήσομαι αὐτῶ, εἰ οὐκ ἐστίν
 γ' ἢ εἰ ταῦτα

εἰταῦθα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· καὶ μὴ ἐσι, ἢ, ἐκπ-
 δῶν εἶναι τὸν πατέρα. ὅτι οὐ γὰρ πρὸς ὄψιν, ἀλλὰ τὸν
 πρῶτον ἐσι· ἀλλὰ μετὰ θεοῦ αὐτὸν τὸ αἰτίας ἐκ ἀπαι-
 τήσομεν; ἀλλὰ καὶ ὅτι· εἰ δὲ μή, τίς ἔστι ἀρχολογία; πῶς
 οὖν ἀγωνιέται μὴ ἔχωρ πρῶτα; τίς δὲ; τῇ πιθανῇ ἀρχο-
 γίᾳ οὐ χρίσει; διμοι καὶ ὅτι· πῶς οὖν ἀτελής ὁ κρίσις; ἀλλ'
 ἥτις ἰσχύει τὰ πρῶτα εἰταῦθα, ἢ εἰ τὸ θάπτονται τὸ
 νεοσφαγὲς σῶμα· καὶ γὰρ εἰ πᾶσι σοχασμοῖς ἥτις ἰσχύει
 τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὅταν ἀφ' ὧν ἄλλοι πεπληκασί,
 κρινῇται· ἡ δὲ ἄλλως τε, καὶ ὅταν μὴ εἰς αὐτὸν ἀντικρὺς ἀνα-
 φέρεται, ὡς ἔστι τῷ Ἀρχιδάμου τῷ κρινόμενου δώρων,
 ἐπειδὴ ἔχρησεν ὁ Περικλῆς, εἰ τοῖς λογισμοῖς εἰς δέον ἀνι-
 λωκέναι πεπληκόντα τάλαντα. Ἀπολοῦς δὲ οὖν σοχα-
 σμός ἐκ πρὸς ὄψιν μόνον οὐκ ἔστι, κατὰ γὰρ ἐμέ· διωλοῦς
 δὲ ἐστι· πρῶτον δὲ τοῦ τῷ τελείου διωλοῦ λεκτέον· δι-
 ωλὸς τέλειος γίνεται, ὅταν δύο πρόσωπα καὶ δύο πρῶτα
 κρινόμενα ἔχῃ· διον, Αἰσχίνης καὶ Δημοθένης ἀπ' αὐτοῦ πα-
 ρὰ φίλιππων ἥκοντες πρεσβείας, ἀντεγκαλοῦσιν δώρων
 ἀλλήλοις· ἐπειδὴ ὁ δὲ χρυσίον δέχεται κατόρθωτον, ὁ δι-
 μοθένης· ὁ δὲ ἀρχολογίαν παρεπρεσβείας γεγραφώς, ὁ
 Αἰσχίνης· εἰταῦθα ἢ δὲ τῷ ἐλέγχῳ ἀπαίτησις, ἐπειδὴ
 ἰσάρις, ἐκλέλοιπε τοῖς δὲ λοιποῖς κεφαλαίοις ἐπ' αὐτοῖς
 τέρων χρυσέον διττῶς· οἶον, ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν ἡβελήθην πα-
 ρεπρεσβύσαι δὲ τόδε· σὺ μέντοι ἡβελήθης ἂν δὲ τόδε· καὶ
 ἔστι τῷ ἄλλων ὁμοίως, ἐν πρὸς ἐν ἀντικρὺς, ἐξετάσομεν.
 ἢ δὲ διελίμῃ καὶ χωρὶς δὲ ἀρχολογῶσα δι' ὅλων τῷ κεφα-
 λαίων, χωρὶς δὲ κατηγορήσαι πάλιν τοῖς αὐτοῖς κεφαλαίοις,
 οὐκ ἀγωνισικόν, ἀλλὰ σφόδρα ὑπὲρ· συμπλέκειν οὖν
 δεῖ· διωλοῦς δὲ ἀτελής ἐκ δὲ τῷ πρῶτάων, ὅταν μόνον τὰ
 πρῶτα κρινῇ· οἱ δὲ δύο εἰς πρεσβείαν παρὰ
 τύραννον,

ἡμῖα μὴ δὲ ἀπὸ
 διὰ πρὸς τὸν

ποῦ δὲ πρὸς

τύραννον, κὺ ἐπ' ἀνέκοντες, ἀλλήλοισι ἀντεγκαλοῦσθαι δώρω.
 ἐπειδὴ ὁ μὲν χρυσίον ὄρεθ' καὶ ρυττῶν· ὁ δὲ, ἀρλογίαν πα-
 ραπροσβείας συζητῶν φῶς· εἰταῦθα ἢ τὰ μὲν πρόσωπα ἰ-
 σαζονται, οὐκ ἐπιδέχεται ἐξέτασιν· τὰ δὲ πράγματα διαφέ-
 ρονται, ἐξετάσθησιν. πάλιν ὅταν ἢ μὲν βέλυσσις καὶ ἡ δύναμις
 ἐκλέλοιπε· τῶν δὲ ἄλλοις ὁμοίως διαιρεθῇ κεφαλαίοις,
 οἷς πόρ καὶ ὁ τέλος διωλῆς, κατὰ ἀντεξέτασιν· ἐκ δὲ αὐ-
 τῶν προσώπων διωλῆς γίνετ' ὁμοχασμός, ὅταν μὲν τὰ
 πρόσωπα κρίνεται· οἷον, ὡς σημεῖοις φαρμάκων ἀριστοὺς ἐ-
 τελύτα, μηδ' αὖ ἐχωρ καὶ αἰχμάλων παλλακίδα, καὶ ἀν-
 τεγκαλοῦσιν ἀλλήλους· εἰταῦθα μόνῃ ἢ βούλησις καὶ ἡ δύ-
 ναμις ἐξετάζετ', ὡς δὴ καὶ φύσιν τῶν προσώπων ἐστὶν ἴδια· τὰ δὲ
 ἄλλα πάντα ἰσάζει. ἔστι παρὰ ταῦτα, ἔτδρα ἐστὶν ὁμο-
 χασμῶν διωλῶν τρία, εἰς καλῶς συνεξδυγμένους, ὅ, τε, ἐμ-
 πώπων, καὶ ὁ πρὸ κατασκευαζόμενος, καὶ ὁ συγκατασκευα-
 ζόμενος· καὶ ὁ μὲν ἐμπώπων γίνετ', ὅταν ἐν τῇ μεταθέσει αὐ-
 αἰτίας ὁλόκληρόν τι ζήτημα ἐμψέσῃ, καὶ ἀναγκαῖον γένηται
 καὶ αὐτὸν διελεῖν τελείως· οἷον, εἰδὲν τὸν ἀλόντα προδοσίας,
 διελείδω παρὰ τῶν στρατηγῶν μέχρις ἀνείπῃ· ὅν σωφιδότας·
 ἀλλὰ τις προδοσίας στρατηγός, ἐδέδλετο παρὰ τῶν συστρα-
 τῶν· ὁ δὲ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὡς ὡς τῇ γυναικὶ ὄρεω, καὶ
 σωφιδότως φεύγει· εἰταῦθα γὰρ μὲν τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἀχειτέ-
 λους χρωμένους τῇ μεταθέσει τὴν αἰτίαν, τῇ λεγέσῃ, ὅτι μοι
 χὲρ ἀπέκτεινα, τὸ φθόνος ὄρεθ' ζήτημα ἔτδρον, τὸ εἰ ἐ-
 κείνου εἰκὸς δεσπότης οἶτα μοι γένεσθαι· εἰ εἰπω γυναικα
 εἰκὸς τῶν φίλων ἐαυτῶν ἐπιβῆναι· καὶ μὲν τὴν γυναικα διαίρε-
 σιν, πάλιν ὡς τῇ τῶν πρῶτον στρατηγῶν πιθανῶς ἀρλο-
 γιστὸν φεύγων ἥξει· πρὸ κατασκευαζόμενος δὲ γίνετ' ὅταν
 πρὸ τῆς ζητήματος ἔτδρον ἀναγκαῖον ἢ ζήτησαι στρατηγῶς,
 ὡς ὅν, ἢ ἐκ ὅρ' οἷον, πλεῖστοις στρατηγῶν πένις ἐχθρῶν παύδας

πρὸς ὡς περὶ διδόντας σωτέλας, καὶ εἴη ἢ δύο μηδὲν ὁμο-
 λογήσαντας, ἐν ταῖς βασιλείαις ἀπεκτείνε· ἅρ δὲ τρίτην πρὸ
 τῆς βασιλείας ὁμολογήσαντα περὶ διδόναι, καὶ μὴ ἐπεξιόντα
 ἅρ πατέρα, κρινὴ σωτὴρ δὲ εἴη· ἐκαστέρου γὰρ δεῖ πρὸς τε-
 ρον συσταθῆναι· τὸ δὲ πλουσίαι, ἵνα ἐκείνους περὶ δότας·
 τὸ δὲ πένυες, ἵνα μὴ εἶναι· μεθ' οὗ κατὰ συγχώρησιν δότας ἅ
 καὶ προδοθέντες, ἐκείνους δὲ πένυες, ἵνα κατ' αὐτὴν ἀχλογη-
 σεταί. συγκατασινδάζομενος δὲ γίνεται, ὅταν τὰ σημεῖα
 τῶν πράγματων δι' ἀλλήλων κατασινδάζεται· οἷον, εἴη δὲ
 δεσμώτας λελύσας τοῖς δεσμοφορίοις· μοιχείαν ὑπενοήσας
 τις πρὸς ἅρ οἰκέτῳ αἰ. γυναικὸς, εἴη δὲ ἐκείνου ἀπεδή-
 μισε· λυθείς τοῖς δεσμοφορίοις ἔστω αἰ. γυναικὸς ἀπέ-
 δρα· ὁ οἰκέτης, μετὰ ταῦτα ὄρεται ὁ ἀνὴρ πεφονδύμενος,
 ὁ σωτὴρ δὲ γυνὴ φάσκει· τό, τε γὰρ ἔστω τῶν οἰκέτου αὐ-
 τὴν πεφονδύσας, εἴη αἰ. μοιχείας κατασινδάζει· τό, τε
 εἶναι τῷ μοιχείαν, εἴη ἅρ ὑπ' ἐκείνῳ αὐτὴν ἀνερῆσθαι, ὅλως
 δι' ἀλλήλων· διὸ δὲ ὅτι καὶ μετὰ τῆς ἄλλων, αἰ. τε ὑπε-
 νόιας τῶν ἀνδρῶν, ὅτι τῶν λυσάντων αὐτὴν τῷ γυναικί, καὶ εἴ τι εἴη
 ἔττορον· εἴη φέρει δὲ τῶν προκατασινδάζομένου, ὅτι ἐκεῖ ἢ
 κεχώριται ἀλλήλων τὰ ζητήματα· αἰ. ταῦτα δὲ δι' ἀλλή-
 λων κατασινδάζεται πάντα· ὁ ἀρ' γνώμης παρὰ τὸν-
 ζους ἐστὶν σοχασμός, ὃς φιλή τῇ γνώμῃ ἐξετάζεται, φανερὸν
 ὅτις αἰ. τὸ πράγματος καὶ τὸ πράξαντος οἷον, αἰ. δόξῃ ματίας,
 μητρὶα, ἅρ ἢ ὅν ἐτρώσε, ἅρ δὲ πρὸς γονορ ἀπεκτείνε, καὶ
 ἀνενεγκούσα φύγει φόνον· εἴη φέρει δὲ συγγνώμης ὁ φι-
 οῦς σοχασμός, ὅτι ἐκεῖ μὲν ἐφ' ὃ μεδίσησιρ, ὁμολογή-
 οῖον, ἔλεος, ἢ βάσανοι, καὶ τὰ τοιαῦτα· αἰ. ταῦτα δὲ, εἰ μέμη-
 νε, ζῆτεται δὴ πρὸς, ἢ οὐ· τὰ γὰρ δὲ ἅρ παρὰ ταῦτα καὶ
 ἄλλα εἴδη σοχασμῶν εὐρεθεῖν· πᾶσι τὸν ὅς εἰς ἀπειρον πε-
 ριγράφεται· νομίζω γὰρ ὅτι ὁ πρῶτος ἀρ' γινώσκται ἄλλο, εἴη ζῶ-
 τωρ

per se
id est esse
differt ante hoc
ad illa duplici

a morbo
ad se renouat
ubi a morbo n

et nimirum
per se
no est filio

τωρ πως συμπλεκόμενον εὐρίσκεται. καὶ δὴ λου ὡς τοῖς τα-
ριαῦτα ἐπεσκεμμένοις, οὐ χαλεπὴ γινώσεται καὶ ἡ ἐν ἐκεί-
νοις διαίρεσις.

ΠΕΡΙ ὈΡΟΥ.

Οὅρος διαίρεται, προβολῇ ὄρω, ἀνθορισμῷ, συλ-
λογισμῷ, γνώμῃ νομοθέτου, πληκτικῇ πρὸς τι,
μὰ τῷ ἀντιθετικῷ ἐστὶν ὅτε ἡ τις εἰς ἐμπεσοί, δι-
ρεθίσεται καὶ μεταλήψις, καὶ ἀντιλήψις δι' οὗς ἐπόμενοι εἰ-
τα ποιοῦνται καὶ γνώμη. ἡ προβολὴ ἐστὶν αὐτὰ τὰ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἄχρι τέλους. ὁ ὅρος χωρίζει τὸ πρῶτον, καὶ γίνεται ἐκ
τῶν παρεμμένων τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. οἷον, τυραν-
νομὴν εἰσεσθαι φιλόσοφος ἀρχαῖα τὴν τυραννίδα, καὶ αἰτεῖ
τὸ γένος ἡ προβολὴ, ἐπαύσαι τὴν τυραννίδα, καὶ δεῖ λαμ-
βάνειν μετὰ δωρεάν. οὗτο δὲ δὴ λου, ὅτι αὐξὼν ἀπὸ τῷ
παρεμνοῦ δοῶν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους θήσει. ὁ
ὅρος ἐκ τῷ παρεμνῶν ἐκ ἐστὶν οὗτο τυραννοκτονῆσαι, καὶ
ὀρεῖται οὗτο εἶναι, ὁ παρῆται, τὸ ἀκριτεῖναι αὐτόν. ὁ ἀν-
θορισμός, πάλιν ἐκ τῷ παρεμνῶν οἷον, οὐχί. ἀλλὰ, εἰ
παύσαι τὴν τυραννίδα. ὁ συλλογισμός σωάγει ἀμφω· μὴ
δὲ καὶ ἀλλήλων διαφέρειν ταῦτα ἀγωνιῖται ὁ τὴν δωρεάν
δηλαδὴ αἰτῶν. καὶ καθόλου ὅν τρόπον ἐφαρμολῇ τὴν ἀντιλή-
ψιν τῇ μεταλήψει μάχεσθαι, ὅν αὐτὸν τρόπον εἰ ὁ συλλο-
γισμός τῷ ὄρω πανταγῶ. καὶ ἐνθα ἂν ὁ πρῶτος αὐτῷ ἐπὶ
τὸν μέρος χησῆται, ὅλ' λοιπὸν τὸ ἐπὶ μέρος χησῆται πάν-
τως. ἡ γνώμη τῷ νομοθέτῳ ὑπ' ἀμφοῖν πρὸς τὸ δικεῖν συμ-
φέρον ἐξέτασθαι. ἡ πληκτικὴ ὅτι μέγα τὸ γεγονός, ἀρ-
δείξαι τὸ αὐτὸ πρὸς τοῦ καὶ μεῖζον ἂν οὐ σφαγῶν καὶ θορύβῳ
καὶ ταρχῆς παύσαι τὴν τυραννίδα, τοῦ μὲν τῷ ὅλων.

ἡ δὲ

ἡ δὲ ἀντιθέσις ἐν ταῦτα μὲν ἐμπέπρωκεν· ὡς δὲ ἄλλω
 εὐρίσκεται ζητημάτων πλάκας· οἶον, δινοῦχόν τις δὲ ἄνθρωπος
 ἐπὶ τῇ νωκίᾳ, ὡς μοιχὸν ἀπέκτεινε, καὶ φόνος φάσκει· μὴ γὰρ
 ἔστι· τίς δὲ μοιχὸς, ζήτημα δὲ τῆς προφητείας· ὡς δὲ ἄνθρωπος
 ἀντεγκάλεσει ὡς ἀξίω παθεῖν ἀπέκτεινε· τὰς δὲ ἐπεταί
 ἀναγκάως ἡ μεταλήψις· ἡ τίς ἐστίν, ὅτι κρινθὲν ἐστὶ καὶ κατη-
 γορεῖν· μεταλήψεως δὲ διρεθείσης, πάντως τίς ἐσται καὶ ἡ ἀν-
 τιλήψις, ὅτι ἐξέτω· ἡ ποιότης δὲ ἀπὸ τῆς παρακολυθουῶν τῶ
 προσώπου λαμβάνεται· καὶ μὴ ἡ ὠρισμένον τὸ πρόσωπον,
 ἀπὸ πάντων δηλαδὴ τῶν ἐγνωμαστικῶν· εἰ δὲ ἄλλως ὀρίσων,
 εἰ μὴ τῆς προφητείας εἴη· οἶον, πατήρ, ἡ τι τῆς προφητείας ἐν
 τοῖς ὡς προσώπου, τὰ παρακολυθουῶν τα σκελάρμυλοι
 λέξομεν· εἰ δὲ ὀρίσων πάντη, ἀπὸ τῆς αὐτῆς περὶ γένους, σο-
 χαστικῶς ἐξετάσομεν, τίς ὡς ἐν παρελθόντα χρόνον, καὶ τίς
 ἐσται μὴ ταῦτα, εἰ ἀφελείη, εἰ θ' ἀλόγιον· ἐπ' ἀμφοῖν ἡ τὴν
 πριότητα ἐξετάσῃ· ἡ γνώμη ὡσαύτως ὑπ' ἀμφοῖν ἐξετά-
 ἀήσεται· πρὶν γνώμη τόδε καὶ ἐπερξέ, εἰ πρὶν γνώμη κατη-
 γορεῖ, ἡ ἀντιλέγει, καὶ τὰ ὅμοια· ἡ μέντοι κοινὴ πριότης, συμ-
 πλεγεγμένον ἐν ταῦτα τῇ πριότητι τῆς προσώπου καὶ τῇ γνώ-
 μη ἐξετάσεται· ὡς περ δὲ σοχασμῶν εἶδεν πλείονά ἐ-
 σιν, οὕτω καὶ ὅρων· καὶ ἀπλῶς μὲν, ὁ προειρημένος· οἱ δὲ ἄλλοι,
 διπλοῖ ἐσὶ· καὶ περὶ τὸς γέ ἐστιν ὁ ἀντινομάζων καλονύκτιος,
 ὅταν ὀνομασθῇ ὀνόματι ὁ φεύγων ἀντιλήθῃ· οἶον, ὑφείλετο τις
 ἐξ ἰδρύ· ἰδρύ καὶ χήματα, καὶ ὡς ἰδρύ σὺλος ὑπάρχει· ὁ δὲ,
 κλέπτης εἶναι φασιν, διπλῶς καταδέσθαι ἀξιοῖ· ὅτι μὲν,
 ὁμοίως τοῖς διπλοῖς σοχασμοῖς, θαιρήσεις διπλοῖς τοῖς κε-
 φαλαίοις, ἀντιλήθεις κεφαλαιὸν κεφαλαίω· οἶον, ἰδρύ σὺ-
 λος εἶ, ἀλλ' ὁ κλέπτης· κλέπτης μὲν γὰρ, τόδε τίς ἐστὶ ἰδρύ σὺλος
 δὲ, τόδε· εἰ τοῖς ἐξῆς ὁμοίως· καὶ ὁ φεύγων τὴν παραπλησίως
 ἀπαστρέφας χήσεται ὅτι λόγῳ· δεύτερος, ὁ κατὰ σὺλ-
 λιψιν

ληψιμὸν ονομαζόμενος, ὁ γίνετ', ὅταν τῶν φθόνων ἀντονομά-
 ζοντες, ὁ δῶκωρ καὶ τὴν τῶν κακείνων ὑπὸ δύσιν αὐτὸν εἶναι
 λέγῃ τῷ ὀνόματι. πάντες δὲ οὗτοι εἰσὶν τῶν ἀντονομάζοντων. ὁ-
 ππὶ δὲ ἁφ' ἑαυτοῦ, ἄνθρωποι τὸ παράδειγμα, ὡς δὲ λέξομεν.
 πρὸς βλάβειν τὴν παρ' ἐκείνου τῶν φθόνων τὴν δύναμιν, ἐ-
 βιάσθαι αὐτὸν ἐκείνους, καὶ δημοσίων καὶ ἀδικημάτων ὁ πα-
 τὴρ αὐτὸν ἐπανελεῖν, κρίνει ὁ δὲ τὰς μερίδας κατὰ δέδαι
 ἀξιοῖ. οὗτοι γὰρ εἰσὶν τῶν βίαιων, οἵ τε αὐτὰ λέγοντες τῶν φθόνων
 γοντες, ὅτι βίαιος εἰμι, ἀλλ' οὐ δημοσίᾳ ἡδονῇ. ἀμφοτέ-
 ροις ὑπὲν θωροῦ αὐτὸν εἶναι φησὶ ὁ δῶκωρ, καὶ τῇ βίᾳ, καὶ
 τῇ δημοσίᾳ ἀδικήματι. ἀλλ' ὅτι μὴ φάσκει αὐτὸν βεβιάσθαι,
 δηλαδὴ ἀφίησι καὶ τῇ δημοσίᾳ ἀδικήματι. εἰ δὲ μὴ εἴη βία,
 δηλαδὴ οὐδὲ δημοσίᾳ ἀδικήματι. οὗτοι δὲ οὐκ ἀμφοτέρωθεν
 ταῖς ἐκτέροις. ἄλλως γὰρ οὐ δύναται δημοσίᾳ ἀδικήμα-
 τιν κατηγορεῖν, ὡς τὸ βίαιος αὐτὸν ἀνὴρ. οὗτοι καὶ δημοσίων
 ἐν τῇ κατὰ μερίδου πεποίηκε φάσκειντες γὰρ τὸ μερίδι,
 ὑβρίν εἶναι, καὶ ἰδιωτικόν, ἀλλ' οὐ δημοσίᾳ ἀδικήματι, καὶ πε-
 ρὶ τῶν ἐορτῶν, συνάγει ἐκείνους, καὶ τὸ τὸ ὑβρεως, καὶ τὸ πε-
 ρὶ τῶν ἐορτῶν ἀδικεῖν· ἵνα μὴ, καὶ τὸ ὑβρεως ἀφείας, ἀφ' ἧς
 οὐ καὶ τὸ πᾶσι τῶν ἐορτῶν ἀδικεῖν. μὴ γὰρ περὶ φεωσῆς τὸ
 ὑβρεως, οὐδὲ τὸ πᾶσι τῶν ἐορτῶν ἀδικεῖν συνίσταται. ἐν δὲ
 τῇ ἀντονομάζοντι ἀναιρεῖ τὸ ἐπιδερμόν, οὐκ εἰ κλέπτης,
 ἀλλ' ἰδρύσουλός. καὶ ἡ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι ἐκείνῳ ἀκολουθεῖ φύσει
 τὸ παράδειγμα τῶν ἐγκλημάτων. οἷον, τῷ ἰδρύσουλῳ τὸ κλέπτειν
 εἶναι, ἀναγκασίον. ὁ γὰρ ἰδρύσουλός καὶ κλέπτης ἰδρύων ἐστὶν δὴ
 που χρημάτων. τῷ μὲν τοι δημοσίᾳ ἡδονῇ, οὐχ ἔπει-
 ται τὸ βίαιον εἶναι. ἔστι γὰρ καὶ ἄλλως ἀδικῆσαι δημοσίᾳ.
 διότι οἱ αὐτὰ μὲν ὁ δῶκωρ, ἀμφοτέρωθεν συλλαμβάνων,
 ἐρεῖ· ἐκείνῳ δὲ τὸ ἐπιδερμόν χωρίζει. οὗτοι δὲ οὐκ ἀμφοτέρωθεν
 φάλαγγος οὗτος ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ ἀντονομάζοντος. καὶ

διαφέρουσα δηλαδὴ καὶ ἡ διαίρεσις γίνεται διὰ τοῦτο πρὸς
 τὸ ἀντονομάζοντα. Τρίτος, ὁ κατὰ πρόσωπα διπλοῦς.
 γίνεται δὲ, ὅταν πρῶτον ὁλόκληρον ὑπὸ διουῖν ἢ πεπε-
 γμένον, ἢ ἄλλως δύο προσώποις ἴσιν ὑπάρχωι· οἷον, νόμιος,
 τὰς ἰδρωσύναις ἐν ταῖς αἰδαῖς διαδέχεσθαι. παῖδα ἔχωι ἢ ῥι-
 ζοῦσέ τις, καὶ ἢ πρὸς ἰδρωσύνῳ ἴνός ἀφελῆσθαι καὶ αὐτὸ παῖ-
 δα ἔχοντος· ἔλαβε τεθνήσκον ἀμφότεροι, καὶ ἀμφισβητῶσι
 οἱ παῖδες ἅπαρ· ἀλλ' ἰδρωσύνῳ ἴς ᾧ ὁ τῆς ἰδρώσεως παῖς, οὐ-
 σις ἀλλ' ἐκ τῆς αἰδῆς. ἢ ἢ ἀρχὴ ὑπάρχει, καὶ γεννῆσθαι ἐν
 τῇ ἰδρωσύνῳ· τῷ δὲ τὸ τέλος, δ' ἰδρῆα ἐτιόντα τεθνήσκον αὐ-
 τῷ τὸν πατέρα· καὶ τοῦτο δὲ παρακλησιῶς διαίρεσις, κε-
 φάλαιον ἀντιπρὸς κεφαλαίῳ. Τέταρτος, ὁ ἐμπύκτων
 ὅταν ὡς περὶ ἐκδοχῶν, μεταξὺ τῶν κεφαλαίων ἄλλο ἐμ-
 πύκτων ζήτημα ὁλόκληρον· οἷον, ἀμύνης, οἱ ἀρῖστοι τὰ μυ-
 θήρια, ἢ ῥετοῖς τινὰ μυθῶντα, εἰπὼν ἂν εἶδον, εἰ οὕτως ἔχοι·
 συγκατέθετο ὁ ἐρωτηθεὶς, καὶ ὡς ἐξείπαρ ὑπάρχει· τί γὰρ
 καὶ ἐξείπαρ, οὐσις ἀλλ' ἐκ τῆς αἰδῆς, καὶ ταύτης μέχρι τῆς πρὸς τῇ
 προῖονσις, ἐμπεσεται, καὶ τίς ὁ ἀμύνης, ἄλλο ζήτημα· καὶ
 διαίρεσις γὰρ ἐν τοῖς πᾶσι τοῖς ἐξῆς, μέχρι τῆς πρὸς τῇ εἴτα
 κοινὰ πρὸς τὰ λοιπὰ κεφάλαια· Πέμπτον εἶδος οἱ δύο
 καλονύκιοι ὅροι· ὁ γίνεται, ὅταν πρὸς δύο ὀνομάτων ἐφ'
 εἰνός προσώπου ἢ ζήτησις ἢ ἐκ ἀντονομαζομένων· οἷον, ἂν κα-
 θαρὸν καὶ ἐκ καθαρῶν ἰδραδαί· πατέρας τίς μοιχὸν ἀρ-
 κτείνας εἰρεγεται ἰδραδαί· ἢ γὰρ ζήτησις, τίς ὁ καθαρὸς, καὶ
 τίς ὁ ἐκ καθαρῶν καὶ καὶ ἐκ τῶν πρὸ τῶν τελείως ἐπελ-
 θόντα τοῖς κεφαλαίοις, αὐτὸς ὡς ἐκ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἰε-
 ραί· ταῦτα πρὸς ὅρου.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ.

εἰσάσει μὴ εἰ ἐγχαυροῖν, ὅτι οὐδὲ ἔξεσιρ· ἀντὶ παρασάσει ἡ,
 ὅτι εἰ καὶ ἔξεσιρ, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὸ τῶνδε, οὐδὲ τριαῦτα· ἡ δὲ ἀν-
 τίθεσις ὑπὸ τῶνδε ἀντιπαθητικὴ γίνεται· οἶον, ὑποδὶ τῷ πλεόν-
 τωρ πεπνυμένα, ἵνα εἰδότες οἷσις εἰκὸς αὐτῶν πᾶσι πῆμι
 κακοῖς, εἰ παρὰ ἡμετέρω πλεόνει, φυλάττειν· ἐτέρω με-
 τάληψις, ἄλλως ἔδει συμβουλεύειν· καὶ τὸν αὖτε εἰ ὁ δῶ-
 κωρ κέχρηται μεταλήψει, χρεῖσται καὶ ὁ φύγων πάλιν
 ἀντιλήψει· οἶον, ἑκάστος, ὡς δυνάσται, συμβαλέει, καὶ ἐκεκώ-
 λυται· ὁ ῥήτωρ, τοῖς λόγοις· τῇ τέχνῃ, ὁ ζωγράφος· καὶ
 γίνεται ἡ θέσις ἀκόλουθος· ἡ γὰρ θέσις ἐστὶν αὐτῶν, ὅτι ἐκασ-
 τὸν δεῖ, ὡς δυνάσται, χρεῖσται γίνεσθαι τῇ πόλει· καὶ
 ὁ κατήγορος δὲ αὐτῇ χρεῖσται, ἔστιν ὅτε ἀναστρέφας· οἱ,
 εἰ μὴ δεῖ ταῖς τέχναις ἀπλῶς καταχρησθῆναι ὑπὸ τῆς
 τῶν κοινῶν· ἡ ποιότης, καὶ ἡ γνώμη, ὡς ἐξετάζεται, ἐν
 τῷ ὅρῳ μεμαθήκαμεν· ταυτὶ δὲ οὐχ ὡς διακρινόμενοι
 εἴπομεν, πολλὰ γὰρ πικρεῖται, ἀλλ' ὅσον εἰδέμεθα
 τὴν φύσιν τῆς κεφαλαίας· ἔστι καὶ ἀντιλήψεω εἶδη
 πλείονα· καὶ ἀπλῶς μὲν αὐτῇ, διὰ· διπλῶς δ' αὖ περὶ
 γουμνῶς μὲν, διὰ· γίνονται δ' αὖ καὶ ἐπιπλοκαὶ τινες,
 ὡς καὶ πλείους διείσκεισθαι· ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς μὲν εἶδη
 μόνον μαθοῦσιν ὑπορχῆ μὴ σφάλλεσθαι ἀλλ' ὅρῳ διαι-
 ρέσεως, μὴ δὲ ἐν ἐκείνοις· διὸ καὶ πᾶσι τῶνδε λέγομεν· τῇ μὲν
 δυνάμει ἀπλῶς, ἡ μὲν αὖ αὐτῇ τῷ περὶ γουμνῶς τὴν κρείσιν ἔ-
 χῃ· οἶον, Ἀλκιβιάδης μετὰ τὰ κατὰ κύριον κατελθὼν,
 εἶτα ἔχωρ ἐν ἐκπώμασι τὰ πᾶσι Σικελίαν, Φύγει δημό-
 σιων ἀδίκημάτων· αὐτῇ τοῖς περὶ γουμνῶς κεφαλαίοις
 τέμνει κατὰ τὰ ἐμπιπόντα· ἡ δὲ ἀπ' αὐτῇ τῷ περὶ γουμνῶς
 καὶ τινος ἐπισυμβεβηκότος ἐτέρω, τὴν κρείσιν ἔχῃ, ὡς ὑπὸ τῷ
 ζωγράφῳ τῷ τὰ ναύαγια γράφοντι, καὶ ἐπεὶ μὴ κατὰ
 ρουσι τινες, κρείσιν μὲν καὶ αὖ ὑπὸ τῷδε· μετὰ τὰ κατὰ
 χαίρωνται

χαίρωνιαν ἐπέμφε φίλιππος, διδὸς αἵρεσιν, ἢ δὲ διαχιλίαις
 αἰχμαλώτους λαμβάνειν, ἢ δὲ χιλίαις νεκρῶς. ἐπεισε δημο-
 αθένης δὲ χιλίαις ἐλέσθαι νεκρῶς, καὶ ἀρκτείναντες φίλιππος
 δὲ αἰχμαλώτους, δημῳσίωρ ἀδίκημάτων φθίγγ. ἐν τῷ τῷ
 ταῖς τριαύταις ἀντιλήψεσι, ἴδιον κεφάλαιον παρὰ ταῖς
 περὶ φερνυλίας ἐστὶ τὸ παραγραφοῦν, διωάμνον καὶ πρὸ τῆς
 ἁλῶν κεφαλῶν ἴθεσθαι, καὶ μεταξὺ δὲ αὐτῶν, καὶ ὅλως
 οὐκ ἂν τῷ τῷ λυσιτελεῖν. ἐστὶ δὲ τόδε, ἡ δὲ ἴσι μεκρὶνδεῖς μὲν
 ἡ δὲ τοῖς ὑσδρον παρὰ θεῖσι, καὶ δὲ ἴσι οἱ ἄλλοι ποιεῖσι, ἐτε-
 ρον δὲ θύνασθαι, καὶ εἰ προσήκοντες εἰς γενεή, μήτι γε δὴ π-
 λέμοι, καὶ μηδὲρ προσήκοντες. εἰ δὲ ἴσι οἱ ἐξ ἀρχῆς σωεβ-
 λουσα, ἢ ἐπερῶν, τότε ἐστὶ ἀντιλέγειν, ἢ ἐπερῶν. καὶ εἰ δὲ ἀν-
 τεῖπῳρ ἢ τῇ τῇ, τῇ βιάσθαι, καὶ ἐν ἐμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ
 τῇ φησὶ μένων, ἢ καὶ μὴ κωλύσασθαι καὶ πῶρ. εἰ δὲ ἐν ἀν-
 τεῖπῳρ, ἢ ἐν ἐκώλυσας, ἢ οἱ ἐχόν τῇ βέλτεον εἰπεῖν ἢ πρὸς
 παρῆκας δὲ τότε, καὶ δύσνας ὡρ ἐξελέγχει τοῖς κοινοῖς. ἢ
 ἐν ἐλῆκας ἀντιλέγειν, καὶ τῇ αὐτῇ ἀντιόας ὑπεύθυνος εἰ οἱ
 ὡς ἐμῶν τῇ ὑσδρον ἀρβευηότων, ὡς ἀμνηστὸς προσδοκήσαν
 τῇ γέγονε. ὡς ἀξίος εἰ δὲ τῇ ὑπέχθαι, εἰ δὲ καὶ ἐμῶν ἀξίος. ἐπὶ
 ἐν ταῖς τριαύταις ἀντιλήψεσι, πρὸ τῇ ἀντιθετικῶν τῇ ἐπι-
 πνοντος, συνηγῶν ὡς πάντως χησέον κεφαλῶν. εἰον, καὶ
 οἱ δὲ οἱ δὲ τῇ μέλλον. ἐκτὸν ἐλῆκας ἀγνοήσας ὑπεύθυνος εἰ-
 μὲν μεταχρεῖται τῇ αὐτῇ ὡς προσήκῃ, καὶ οἱ τῇ ὅλως τέχνης
 ἀρβευηότων ὑπεύθυνος. καὶ τῇ ἱκανὸν τῇ διελεῖν μόνον εἰδέν-
 ναι, ὅπως καὶ μόνον τῇ βιβλίον ἐπαγγέλλεται, ἀλλὰ καὶ
 τῇ εἰδέναι μεταχρεῖται, καὶ πρὸ τῇ ἀπλῶν ἀντιλήψεων
 ταῦτα. τῶν δὲ αὐτῇ διπλῶν, ἢ μὲν ἐστὶ κατὰ συμπλοκὴν, ἢ
 τῇ κατὰ διαίρεσιν. καὶ κατὰ συμπλοκὴν μὲν, ὅταν δυοῖν ὄντων
 τῶν ἐγκλημάτων, μὴ δύνῃται χωρὶς ἐκάτερον αὐτῶν εἶναι
 ἐγκλημα, μὲν τῇ τῇ ἐτέρῃ συμπλοκῇ. οἷον, ταῖς πάντων
 Δ ιγ γνώμαι

γνώμας ἀντιλέγω ἵς. αὐτὸς ἐδὲ ἀρφαίνε), καὶ δημοσίων
ἀδίκημάτων φάσκει. ἐνταῦθα, ὅτι ἢ δύο ἀντιλήψας, δηλον.
καὶ ἢ λέγει, ὅτι μὴ λέγειρ ἔξεσι. καὶ αὖ, ὅτι δύο ἀντιλέσας, ὁ-
μοίως οἶον, ἀντιλέγω, δεῖ καὶ ἐφ' οἷς ἀμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες,
ἀντιλέγειρ. πάλιν, ἐλέγω, ὅτι καὶ δεῖ πάλιν τῷ μὴ κατεπει-
γόντων λέγειν. ἀλλ' ἴδιον τ' εἰδὼς τετα, τὸ δὲ ἀρλοφειλὸς
ἢ, θαιρεῖρ, καὶ χωρεῖς πάλιν ἐκατέρω πεισάθ' ἔρ λόγον. κα-
τηγορέντας ὁ, συμπλέκειν. κατὰ θαιρεσιν ὁ, διὰ τὴν ἀντιλή-
ψιν γίνετ', ὅταν δύο ἐπιλήψαται ἢ, διωάμενος καὶ χωρεῖς ἀλλή-
λων, κρίσιν ἐπιθέσκει οἶον, πλάσ ἵς ἀμείβων γυναικας,
καὶ πολλὰς τιθέμενος παῖδας, καὶ βίς φάσκει. ἐνταῦθα ὁ-
μοίως ἢ ὁ κατήγορος, συμπλέκει. ὁ δὲ φάσκει, θαιρεῖρ. δὴ-
λόν μέντοι, ὡς καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐκαστόν ἐπιθεχόμενον κρίσιν.
ἀνέξσεως ἢ ἐνεκα συμπλέκει ὑπὸ τ' κατήγορος. μείσεως δὲ
αὐ χάριν, θαιρεῖρ ὑπὸ τ' φάσκει. ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν αὐ-
τῷ τ' ἀνέξσεως, ἢ τ' μείσεως ἐνεκα ἔτα γίνετ', ἀλλ' ὅτι
μηδ' ἄλλως κρίσιν διώκει ἐπιθέσκει τ' πρᾶγμα, ἢ τ' ἐν-
σαγόμενον τ' ἔσοπον. ἔφην διώσκει εἶναι καὶ πλείονα εἶδη ἀν-
τιλήψων ἀντίκα τόδε τ' προσημμένων θαιρεῖρ. οἱ, γραφά-
μενοι ἵνες μισχέας ἀλλήλῃς, καθυφέντες τὰς γραφάς, καὶ
φαντὰς γυναικας, καὶ φεύγουσι καὶ βίς. πρῶτον ἢ καὶ δύο πρό-
σωπά ἐσι τὰ κρινόμενα. ἐπὶ ταῖς τέσσαρες ἀντιλήψας, καὶ αὖ
παρ' ἀμφοῖν, καὶ ὅσον παρὰ γραφά. οἱ, γραφείαί τινα
ἔξεσι, καὶ πάλιν ἀναιρεῖσθαι τὰς γραφάς, ἔξεσι καμῖρ ὅσον
ἐλέται ἵς, καὶ ἀρβάλλεσθαι τὴν ἑαυτῶν γυναικας. ταῦτα πᾶν-
τα ἐκκώλυται. καὶ τῶν γὰρ ἐκαστῶ ἀνάγκη λυφν τῷ κα-
τηγόρῳ. φανταῖ δὲ ἢ μέθοδος ἐπ' ἀμφοῖν, ἐπὶ τε τ' κατηγό-
ρος καὶ ὑπὸ τ' φεύγοντος. ἀρ τ' προσημμένων. ἐσι ὁ καὶ ἄλλα εἶ-
δη ἀντιλήψων, ὅτι πάλιν τοῖς ἀρ εἰρή λέγειν καὶ πάλιν καὶ ἀντι-
λήψιν τοῖς προσημμένοις ἀν τις ὁρῶς ἐπὶ βίος, θαιρεῖρ.

ΠΕΡΙ ΤΩ ΑΝΤΙΘΕΤΙΚΩΡ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ, ΑΝΤΕΓΚΛΗ-
ΜΑΤΟΣ, ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΩΣ, ΣΥΓΓΝΩΜΗΣ.

ΑΙ ΑΝΤΙΘΕΤΙΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΔΙΑΙΡΟΥΝΤΑΙ, ΠΡΟΒΟΛΗ, ΘΕΩΡ,
ΕΣΙΝ ΟΤΕ ΕΙ ΤΟΙΣ ΕΠΟΜΕΝΟΙΣ ΤΩ ΘΕΩ ΜΕΧΡΙ ΤΩ ΠΡΟΣ ΤΙ,
ΖΩΣ ΑΠ' ΑΡΧΗΣ ΑΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ, ΔΙΑΝΟΙΑ, ΑΥΤΗ ΤΗ ΑΝΤΙΘΕ-

ΣΕΙ, Η ΕΣΙΝ ΟΜΩΝΥΜΟΣ ΤΗ ΣΤΑΣΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ, ΑΝΤΙΣΤΑΤΙ-
ΚΗ, Η ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ, Η ΜΕΤΑΣΤΑΤΙΚΗ, Η ΣΥΓΓΝΩΜΗΤΙΚΗ, Ε-

ΤΕΡΑ ΔΙΑΝΟΙΑ, ΜΕΤΑΛΛΗ, ΠΡΟΣ ΤΗ ΘΕΩ ΒΙΒΛΙΩ, ΘΕΩ, ΕΤΕΡΑ ΜΕ-
ΤΑΛΛΗ, ΑΝΤΙΛΗ, ΠΟΙΟΤΗΤΙ, ΚΥ ΓΝΩΜΗ, Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΦΑΙΔΡΑ

ΑΡ' ΤΩ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΩΝ. ΤΩ Δ' ΟΡΙΩ, ΟΤΕ ΕΜΠΙΠΤΗ, ΟΜΟΙΩΣ ΧΡΗ-
ΣΟΜΕΘΑ, ΚΑΘΑΠΟΡ ΚΥ ΕΝ ΤΗ ΑΝΤΙΛΗ ΠΡΟΕΙΡΗ. ΚΥ ΜΥ ΤΗΝ ΑΥ-

ΞΗΣΙΝ ΔΗΛΑΔΗ ΤΑ ΑΠ' ΑΡΧΗΣ ΑΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΕΣΤΙ. ΠΡΟΣ ΑΥΤΗ ΔΙΑ-
ΝΟΙΑ Ο ΦΕΥΓΩΝ ΧΡΗΣΕΤΑΙ. ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΔΕ ΕΣΤΩ ΤΟΔΕ. ΑΡΙΣΤΟΥΣ

ΠΟΡΕΥΟΝΤΑ ΤΗΝ ΨΟΝ ΑΠΕΚΤΕΙΝΕ, ΚΑΙ ΦΕΥΓΕΙ ΦΟΝΟΣ. Ε ΜΥ ΕΝ ΟΡΙ-
ΚΟΝ ΕΝ ΕΜΠΕΠΤΩΚΕ ΜΥ ΤΩ ΠΡΟΒΟΛΩ ΘΗΣΙΣ Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ

ΤΑ ΑΠ' ΑΡΧΗΣ ΑΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ, ΕΠΙΔΗ ΜΗ ΕΜΠΕΠΤΩΚΕ Δ' ΟΡΙΚΟΡ.
ΠΡΟΣ ΑΥΤΟ ΦΩΤΩΝ ΤΗ ΔΙΑΝΟΙΑ ΧΡΗΣΕΙ, ΑΞΙΩΡ ΜΗ ΤΟ ΓΕΛΟΝΟΣ ΜΟ-

ΝΟΝ ΕΞΕΤΑΞΕΙΡ, ΑΛΛΑ ΕΜΕΘ' ΗΣ ΓΝΩΜΗΣ. ΠΡΩΤΟ Μ, ΟΛΙ Ε ΔΥΣ-
ΝΟΣ ΩΝ, ΕΔΕ ΕΠΙΒΕΒΛΩΩΡ ΤΩ ΠΑΙΔΙ. ΕΠΕΙΤΑ, ΟΤΙ ΑΚΩΝ Μ, Α-

ΝΑΓΚΑΙΩΣ ΔΙΕ. ΕΙΤΑ Η ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΕΙΤΑΥΘΑ ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΕΜ-
ΠΕΠΤΩΚΕΝ, ΟΛΙ ΑΞΙΟΣ ΛΩ ΚΥ ΤΡΩΝ ΕΡΕΙ ΚΑΤΑ ΠΟΡΟΣ. ΕΙ ΠΑΡΟΝΤΑ

ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΕΠΙΝΗ ΓΝΕΙ. ΕΡΕΙ ΔΕ ΤΗ ΚΥ
ΑΝΤΙΣΤΑΤΙΚΟΝ. ΩΣ ΟΛΙ ΕΩ ΖΙΣΤΕΥΣ Ε ΔΕΙ ΕΛΕΕΙΡ, ΑΛΛΑ ΜΑΛΛ' Α-

ΥΑΙΡΕΙΝ. ΕΙ ΨΩΡ ΑΥΤ' ΠΕΠΤΩΚΕ ΤΩ ΤΩ ΠΑΘΟΝΤΟΣ. ΟΛΟΣ ΤΕ ΠΑ-
ΣΑΙ ΑΙ ΑΝΤΙΘΕΤΙΚΑΙ, ΑΛΛΗΛΑΙΣ ΩΣ ΕΠΙΒΕΒΛΕΙΣ ΣΥΜΠΛΕΚΟΝΤ.

ΕΙ Ε ΜΟΝΟΝ ΑΛΛΗΛΑΙΣ, ΑΛΛΑ ΚΥ ΤΑΙΣ ΑΛΛΑΙΣ ΣΤΑΣΕΣΙΝ. Η ΕΤΕΡΑ
ΔΙΑΝΟΙΑ ΤΩ ΔΙΩΚΟΝΤΟΣ ΕΣΙΡ, ΟΛΙ Ε ΔΕ ΕΩ, ΑΛΛΑ ΔΙ' ΑΛΛΟ ΤΙ-

ΧΗ ΤΩ ΓΙΝΩΣΚΕΙΝ, ΟΛΙ ΕΙ ΚΥ ΜΗ ΕΙΤΑΥΘΑ ΠΑΝΤΟ ΟΙΚΕΙΟΡ ΤΩ ΚΕΦΑ-
ΛΑΙΟΝ, ΑΛΛ' ΕΙ ΕΤΕΡΟΙΣ ΟΙΚΕΙΟΤΑΤΟΝ ΤΕ ΟΜΕ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΩΤΑΤΟΝ

ΔΥΣΙΣΚΕΤΑΙ.

εὐρίσκεται. ἡ μετάληψις, ὅτι ἄλλως, οὐχ οὕτως ἐχρῶ. ἢ
 πρὸς τι, ἀμφοῖν ἐς, πότμον μείζον ἀνταποδιδνωτῶν,
 ἢ δι' ὀργήν τινα ἢ ἀδίκημα. ὁ βίαιος ὅρος ὁμοίως ἀμφο-
 τέρων ἐς. γνωριμώτερον δ' ἔστι ἢ κεφάλαιον ἢ τέρμα
 ζητήματος ἐν λιμῶ καὶ πλορησίᾳ συμβαλόντων ὁ στρατηγὸς
 ἐξίέναι εἰ μάλιστα, ἐν ἑπείσει. διέκοψε λατῶν μέρος τι ἢ
 τείχος καὶ νεικήκασι. ἢ ἐξελθόντες δημοσίων ὕψους φθι-
 γὰ. ὁ δὲ βίαιος ὅρος, εἰ μὴ δὲ νίκη εἴη, ἀλλ' ἄλλως πολε-
 ως, καὶ κατασκαφῇ. εἰ πάλιν ἔσθ' ἢ φεύγοντες ὡς ἐτέρως,
 εἰ μὴ δὲ διακόψαι τείχος τῶτό ἐστιν, ἀλλὰ σῆσαι πεπρωκός.
 ἡ θέσις δὲ ὡς ἐπεταί ἀκολούθως, ὅτι δεῖ τὸν στρατηγὸν καθ-
 ὅρ ἂν ἐγχαρῇ τρόπον οὗ πρὶν τῷ πόλει, καὶ ἀκόντων εἰσ-
 τε τῶν πολιτῶν δὲ ἄγνοιαν ἢ βελτίαν, καὶ βλάβην μικρὰ
 ἀντὶ μεγάλων. κοινὸν ἢ εἴη ἐν πάσῃ ἀντιθέσει. ἡ ἑτέρα
 μετάληψις, πάλιν ἢ δι' ἀκοινοῦ ἐς. ἐχρῶ αὐτὸ εἴη ἀνα-
 κοινοῦ τῶν δήμων τοῖς ταξίρχοις, τοῖς λοχαγοῖς ἢ ἀντι-
 λήψις, στρατηγὸς ὡς, εἰ ἐξὼ δήμου. ἢ ὅτι γε παρὶ γένοντι ἐξ ὧν
 ὡς μοι βέλτερον ἔσθ' ἢ παιδός. καὶ ὅλως τοῖς ἐμπίπτουσιν
 χρυσόμεθα, ὡς ἂν ὁ καιρὸς διδῶ. ἢ πρότης καὶ ἡ γνώμη, ὡς
 γίνεται, ἐν ὅρῳ μεμαθήκαμεν. ἐπειράθησαν δὲ τινες τῶν
 ἐπιτορὰ φαρμάκων τέχνῳ ἐντορῶν, ἢ πρὸς διαιρέσεως
 μέρος αὐτῶν, εἰδὼν τινὰ εἰπεῖν ἀντιτάσεων, καὶ νῆ δὲ αὖτε ἄλ-
 λων ἀντιθετικῶν τάσεων, οὐκ ἔλα διὰφορὸν τινὰ οὕτως τῷ
 διαίρεσιν ἐν αὐταῖς διδάξωσιν ἡμᾶς, καὶ δὲ πρὸς ἡμεῖς ἔρ τε
 ἀντιλήψις, καὶ ἐν ἄλλοις πεποινηκαμεν, ὡς ἢ ἄριστος τινὸς
 ἄξιον. ἀλλ' ὅτι φασί, ἢ ἢ, ἢ ἢ, ἢ ἢ, ἢ ἢ, ἢ ἢ, ἢ ἢ, ἢ ἢ, ἢ ἢ, ἢ ἢ,
 καὶ πάλιν ἐς. καὶ τὰ αὐτὰ τινὰ. ἢ δὲ αὐτὸ ἀμαρτήματα, καὶ νῆ δὲ
 τῶν ἐν τοῖς πρὸς τῶν ἰδεῶν καὶ τρόπων. καὶ πάλιν, τοῖς
 ἢ πρὸς ἰδιωτικοῦ καὶ δημοσίου λόγου ἐπεσκέμμενοις χρε-
 σιμοῖ. θαυμάζω δὲ εἰ ἐγχαρῇ τὸν πρὸς διαιρέσεως ἔτι
 τοιαύτης

προσεφονεύ-
 αὐτὸν ἐν τῷ οὐνοῦ
 ἀπὸ τοῦ
 ἀπὸ τοῦ

μὴ

πολλοὶ

τοιαύτης ἀγνοοῦντα, ἐκείνα εἰδέναι. μὴ γινώσκοντι δὲ, τί
 ἂν ὄφελος γένοιτο τῷ διαφορᾷ τῷ ζητημάτων, ὅτι ἰδιω-
 κὸν, ἢ ὅτι δημόσιον ἐστὶ; ἐτι τῶ συγγνώμῃ ἀπὸ αὐτῆς μετα-
 στάσεως, οὐ τῷ ἀνθρῳπίνῳ καὶ ὑπερῳπίνῳ ἐχώριζαν ἱκανες, ἀλ-
 λ' ἀπλῶς, τὰ μὲν εἰς τὴν ἑξῶθεν μετὰ τὰ πάλαι ἀδίκημα,
 πάντα μεταστατικὰ εἰρηκασμένοι, ἐάν τε χερσὶν, ἐάν τε
 βάχουσι, ἐάν τε ἄλλο τοιούτου τρόπον ἢ τὰ δὲ εἰς ἰδίον τι πά-
 θος. ψυχῆς, μόνον συγγνώμης εἶναι ὡρίσαντο· οἱ, ἔλεον, ἢ δι-
 κῆρ, ἢ τι τοιούτων ἴσως ταῦτα οὐ κακῶς. διαφορᾷ δὲ οὐδὲν,
 πλὴν τῆς ὀνόματος τῆς συγγνώμης. ὅτι καὶ ταῖς μεταστάσεσι
 πλάκας αἱ τις χερσὶν καλῶς, καὶ ταῖς ὁμολογεμέναις
 συγγνώμας. πάλιν αὖ τὴν ἀντιπαράθεσιν τῆς μεταστάσεως χερσὶν.
 τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ διαφορᾷ εἰδὲς οἶμαι. τὸ δὲ, τοῖς καιροῖς εἰδέ-
 ναι χρῆσθαι, καὶ μεθοδεύειν ὁρθῶς τὰ νοήματα.

ΠΕΡΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ.

Η περὶ τῆς περὶ τῆς νομικῆς, δικαίῳ, συμ-
 φέροντι, δυνάτῳ, ἐν δόξῳ, τῶ ἐκβησομένῳ. ἐστὶ δὲ, ἢ
 μὲν ἐγγράφος περὶ τῆς νομικῆς. ἢ ὅ, ἀγράφος. ἐγγρά-
 φος μὲν, ἢ ἀπὸ ἐν τῇ τῷ ζητηματικῷ. οἶον, ἐν τῇ σὺν ἡμέραις
 πρὸς πλέμῃ βαλεῦσθαι νόμος ἐκέλθου. ἐλάττειν ἔχοντος
 φιλόπονον, γράφει Δημοσθένης, αὐτὸν ἀποδοῦναι ἐξείναι. ἀγράφος
 δὲ, ἢ μὴ ἀπὸ ἐν τῇ. οἶον, ἀξιοῖ μὲν τὰ κατὰ Πύλον κλέ-
 ων, Πύλιος καλεῖσθαι. τὸ τοῖνον νόμον ἐν μὲν τῇ ἐγγράφῳ
 μᾶλλον τῇ νομικῇ ἀποπλήττει στάσεως, καὶ κατ' αὐτὴν γε δια-
 ρεθίσεται. αὐτίκα δ' ἐπὶ τῇ νομικῇ στάσεως λέξομεν. ἐν
 δὲ τῇ ἀγράφῳ, ὅτι ἔδος ὡς νόμον, ἐξετάσει. οἱ, ὅτι και-
 νὰ ἀξιοῖς, καὶ οἶα, εἰ ὅτε ἐδὲς πῶ πρότερον ταῦτα δὲ πάλιν
 ἐν στάσει, ἐν ἀντιπαράθεσιν μεθοδεύομεν. ἀντιπαράθεσιν
 Ε μέν.

μλό·οῖον, κλέωρ ἀξιοῖ μετὰ τὰ ἐν πύλῳ πύλιος καλεῖσθαι
 καινὰ ἀξιοῖς· καινὰ ἀξιοῖ· καινὰ ἢ καὶ τὰ περὶ γυμνά· ἐν-
 σάσθ' δὲ, εἴ τα μύλοι οὐδὲ καινὰ· καὶ γὰρ καὶ ἑδρικλῆς, οὐλύμ-
 πιος ἐκλήθη· πτέρω δὲ πέρτερον χριστέον, τῇ ἐν σάσθ', ἢ τῇ
 ἀντιπαρασάσθ', οἱ καιροὶ διδάσκουσιν, ὥς καὶ ἐν τῷ σοχασμῷ
 διωριζόμεθα· τὸ δίκαιον, μαῖ τῷ δικαιολογικῷ ὑπο-
 πίπτει, καὶ κατ' ἐκείνῳ γε διαιερέθεται, ὥς ἀν' ἐγχωρῇ, τῆς
 κεφαλῆς. τὸ συμφέρον, διττόν ἐστιν, ὅτι χρίσιμον, καὶ
 ὅτι ἀναγκάσιον· οἶον, χρίσιμον περὶ λαβεῖν ὁ λωθίος· μάλ-
 λον δὲ ἀναγκάσιον, ἵνα μὴ μέγας ὁ φίλιππος ἐλὼν ἐκείνους
 γνήται καθ' ἡμῶν. οὗτο δὲ διχῶς ἐξετάσθ'· τί προῦσιρ
 ἡμῶν, τόδε τι περὶ γμα, πῶς ἔῃ βελή, συμβῆσθ', καὶ ἵ μή πρὶς
 σιν· ἐκὰς τῶν δὲ αὐτῶν πάλιν τετραχῶς· οἶον, εἴ μ' ἐλοίμε-
 θα αὐτῶν, τὰ μ' ὑπάρχοντα ἡμῶν ἀγαθὰ παραμυθεῖ, καὶ
 τὰ οὐκ ὄντα προσέσαι· τὰ δ' αὖ, ὑπάρχοντα φαῦλα ἀρ-
 τριζόμεθα, καὶ τὰ ἐκ ὄντα ἐπ' προσληφόμεθα· εἴ δὲ μὴ ἐλόι-
 μεθα, τὰ μ' ὑπάρχοντα ἀγαθὰ ἀρλεῖται, τὰ δ' οὐκ ὄν-
 τα μ', προσγνησόμεθα δὲ ἂν, οὐ προσέσαι· καὶ πάλιν, τὰ μ'
 ὑπάρχοντα φαῦλα παραμυθεῖ, τὰ δὲ οὐκ ὄντα προσέσαι.
 τὸ δ' αὖ δυνάτῃ ὑποδιαίρεσθ'· περὶ τὸ μ' ὅτι οὐ χαλεπὸν,
 διφκνύς, ἐν σάσθ' χρώμενος· εἴ τα ἀντιπαρασάσθ', ὅτε εἰ καὶ χα-
 λεπὸν ἀλλ' ἀναγκάσιον, καὶ ὅτι διὰ ὑπὸ τῷ χριστῷ καὶ πόνος
 καὶ κινδύνους ὑφίστασθαι, καὶ ὅτι ὑπὸ τῷ μὴ χαλεπότεροις
 πῶς περ εἰρ· εἴ τα ὅτι καὶ ἐάδιον· ἐὰν δὲ πῶς πολέμου, ἢ
 τίνος τρέφῃ, τὸ δυνάτῃ ἀπ' τῷ παρακολουθόντων τῆς
 πρὸς ὧς σκόπει, ὥς ἐν ὁλω διακνῶν διδυτέρω ὁ δημο-
 δένης, πῶς ἔχει φίλιππος· ὅτι ἀδύμει· ἢ ὥς τὰ ἐξωθεν·
 οἶον, θετταλοὶ, ἱλμυριοὶ, τὰ χρίματα, οἱ πῶς αὐτῶν ξένοι,
 καὶ περὶ αὐτοὶ, καὶ τὰ ἐξῆς· τῷ τῷ δὲ ἀντέκειναι μ' ἢ πῶς
 Α' θηναίων δυνάμεως ἐξετάσις· διότι δὲ παρήκεν αὐ-
 τῷ

τῶν ὁ ῥήτωρ, ὁ τὸν λόγον ἐξετάζων κατὰ θεωρίαν δείξει
 δηλαδὴ ἂν ἢ γε θαίρεσις ἀπαίτεϊ. θαυμαστὸν δὲ οὐδὲν, εἰ
 παρὲνται· ἐπεὶ καὶ τῶν ἄλλων κεφαλαίων τινὰ ἐγχεῖται ὁ
 παραλέλειπται κατὰ φύσιν. καὶ ἡμεῖς πολλάκις παρελί-
 πμεν, οὐκ ἐν περὶ μαθητικῇ μόνον, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ. τῶν
 μὲν γὰρ οὐδὲν ἢ τέχνην δείκνυσιν αὐτὴν θαίρεσεως· τῇ δὲ φύσει τῶ
 περὶ μαθητικῆς τῶν τέχνην περὶ μαθητικῆς κατὰ τὸ ἐγχεῖται.
 τὸ μὲν γὰρ, αὐτὴν θαίρεσεως ἐστὶ· τὸ δὲ, αὐτὴν κρείσεως· ἄλλως τε, οὐχ
 ὅσα δὲ ἂν ὁρῶμεν, ἐρεῖμεν· ὅσα δὲ ἂν κρινώμεν, εἶναι εἰστέα.
 τὸ ἐνδοξὸν ὁμοίως τῶ συμφέροντι· οἷον, τίς δόξα ὑπάρχει
 καὶ ἡμῖν παραμένει, καὶ τίς οὐκ ὁμοίως πρὸς εἶναι, εἰ πρὸς ἡμῖν
 ταῦτα, πῶς δὲ ἢ βουλή· καὶ τίνα ἀπώσόμεθα, ἀδοξίαν δὲ
 ὅσον, καὶ τίνα ἐπιδόξωμεθα μὴ εἶναι, προσδοκώμεν δὲ.
 καὶ πάλιν, εἰ μὴ πρὸς ἡμῖν, τίνα αἰχρύνωμεν δὲ ὅσον ἐν ἀπώσόμε-
 θα; καὶ τίς ἐν ὅσῳ κατὰ τὴν ἡμῶν; καὶ τίς ὑπάρχουσα τε
 ἡμῖν δόξα θαφθῆται, καὶ μὴ ὑπάρχουσα, προσδοκώμεν δὲ
 ἂν, ἐπιδόξωμεθα. τὸ δὲ ἐν βησιόμηνον, καθ' ὑποθέσειν λαμ-
 βάνει· ἐφ' ἑκάτερον τὸ ἀρβανόντων· οἷον, ὅτι ἐάν τε κρε-
 τήσωμεν, ἐάν τε μὴ, λυσιτελεῖ ὁ βροθῆσαι· ἡδὴ δὲ καὶ τῇ
 φιλοφρονέει μόνον, ὡς ἐν φιλοφρονέει· οἷον, οὐδὲ παντελῶς, οὐδὲ
 εἰ μὴ πρὸς τὴν δία, ὡς ἐπιδόξωμεν κρινώ, δυνάστα φρονέειν εἶναι.
 ἵνα δὲ τὸν φόβον, εἰδὼς διπρεπείν ὑμᾶς, ἀπόχνη, ἢ παρι-
 δὼν ταῦτα, ἀφύλακτος λιφθῇ καὶ πάλιν, ὅτε χαρὶς ἡμῶν ἐάν
 τε κτλ. ἡμῶν οἱ δέομεν οἱ ἡμῶν συμμάχοι, ἐάν τε κρετῆσωσι,
 βλαβερὸν ἐφ' ἑκάτερον, ὡς ἐν τῶ ὑπὸν μεγαλοπολιτικῇ.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΛΗΥΕΩΣ.

Η μεταλήψις πάλιν, ἢ μὲν ἔλεος ἐστὶν· ἢ δὲ ἄλ-
 φος· καὶ ἢ μὲν ἔλεος, τελεία τε ἐστὶ παραγραφῇ,
 καὶ τὸ πρότερον ζήτημα πῶς μίαν διείσκειται

Εἰ δὲ σάσιον

γάσιρ τῷ νομικῶν, ποδὶ ὡρ αὐτίκα λέξομεν, ὡς εἰρηλ. ἐσι
 δε, ὅτε ὁρικῶς τέμνετ' ὃ πρότερον ζήτημα. τ' ὃ μετὰ τὴν
 παραγραφῶν, καὶ ἑτέραν τινὰ διακρίσεται τῷ λογι-
 κῶν γάσιρ οἶον, ὃν ἀντιλέγοντα νόμῳ, εἰσω τῷ βιάκον-
 τα ἡμῶν δέον ἀντιλέγειν, περὶ τοῦ κυρωθῆναι μετὰ
 ταῦτα δέ, μὴ ἐξέσω πρεσβύοντος τοῦ πένιτος, ὁ πλονσιος
 ἐχθρὸς ὡρ, εἰσὶν ἐνεργε νόμῳ, τ' εἰσω πέντε ταλάντων οὐ-
 σίαν κεντημύριον μὴ πλυτθύνει, μὴ ὃ λέγειν. ἐπὶ κεντ' ἡ
 τὰς τριάκοντα ὁ πένιτος, ἐν ἀντιλέγειν βούλετ' τῷ νόμῳ. ἡ
 πρότερον ζήτησις κατὰ τὴν κ' διακρίσιν γίνετ', πότε, κ' ἡ
 σιρ εἰσω τ' βιάκοντα ἡμῶν προσάτις ἀντιλέγειν ὁ νόμος.
 κ' ὅτι ἐπὶ τοῖς πρεσβύσιρ, ἐπὶ τοῖς ἀπῶσι κ' ὅσα ἄλλα τοῖ-
 αῦτα. ἡ δυνάτερος, κατὰ τὴν π' παραγραφῶν, εἰ νόμῳ τ' εἰ-
 σκεχθέρ' πρῶτον, εἰ δὲ δίκαιον, κ' τὰ ἐξῆς. ἐμπέπικε ὃ ἐν-
 ταῦθα κ' δυνάτερος, ὡς παραγραφικόν. οἱ, ἐκ ἔχοντα
 πέντε τάλαντα, ἐδυνάτω λέγειν. δῆλον ὃ, ὡς κ' πρὸς τὸ το-
 ῶν ἀντήσετ' τῇ φύσει τ' πρῶτον. ἐπὶ τ' ζήτησεως ἔστις
 ποδὶ τ' εἰς τὴν δικιμασθῆναι αὐτὸν, ἐκ οἷον τε ἡ δὴ ὡς κυρῶ
 χεῖρας. ἡ ὃ ἀγραφὸς διακρίσῃ προβολῇ, παραγραφικῶν, τῶ
 ἀφ' ὃ ἐπὶ τ', μεταλήψῃ, συλλογισμῶν, ὅρῳ, ἀντι. δέον ἑτέραν
 μεταλήψῃ, ἀντιλήψῃ, θέσει, κρίσει, κ' γνώμῃ. οἱ, ἀριστο-
 τας τὴν ἡγήσετ' πλήρη φόνον, κ' ἐλαβον. ὅρῳ, πρὸς πέντε
 τῶν αὐτῶν, κ' φούγῃ φόνον. ἡ προβολῇ, ἀνδρ' ὅρῳ, εἰ. τ' πα-
 ραγραφικόν, οὐ δυνάτω λόγον ὑπὸ τῶ παραδοθέντος μοι
 πρὸς ἀνείρεσιρ ὑπὸ τῶ δῆμου. ἡ μεταλήψῃς. ἐκ τῶ, ὅτε ἀνι-
 ρεῖτ', ἔπω παραδεδομένους. τ' ἡ κατὰ τὸ χρόνον, μεταλαμβά-
 νει δὴ λαδῇ, κ' τ' ἡ πρῶτον συγχωρεῖ, τ' ὃ περὶ τ' πρῶτον,
 κ' ἡ κ' ὅτι ἐπὶ ἀντιλέγειν ὁ δῆμος, εἰ παρὶν, καὶ ἀντι-
 λέγειν. ὁ συλλογισμὸς, ὅτι ἐπὶ δὲν διαφέρει ἡ ναὺ ἡ τότε. λέγο-
 μεν ὃ, ἐκ ὡς διακρίσῃς, ἀλλ' ὡς πρὸς ἐνδεδειγμένον τῶ φύσεως τῶ
 κεφαλαίῳ.

κεφαλαίωρ. ἐπεὶ πολλά ἐσι ζῆς διαιροῦσιν, ἐνταῦθα εἰ-
 πειρ. ὁ ὅρος, ὅτι πᾶς πολὺ διαφέρει. ἢ ἀντίθεσις. εἰ ὅπου καὶ
 ὁ δῆμος αὐτῶ κατεψήφισα, ἄξιός τ' ἐστίν. ἑτέρω μεταλήψις
 ὅτι ἐχρῶ αὐτὸ τῶν εἰπόντων σὲ ὡς ἀπέκτεινας, καὶ ὅτι ἄξιός
 τ' ἐστίν. ἀποφαγῶναι, καὶ αἰτεῖν ἄφεσιν. οἷς ἀκόλουθος ἢ ἀντί-
 ληψις, ὅτι ἐξ ἡμῶν ὁ πόρ ἐβουλόμην αἰτεῖν, καὶ οὐχ ὑμᾶς ὀρι-
 σάς ἐδει μοι εἶναι τῶν τρόπων, καθ' ὃν ἐχρῶ αἰτεῖν. ἢ θέσις
 εἰ δεῖ ταῦτα ἐπιβέπειν, ἢ ἐὰν δεῖ τὸ ἀριστέας ὑπὸ ζῆς συκο-
 φάνταις ποιεῖν. ἢ πριότης καὶ ἢ γνώμη, ὡς ἐν τοῖς ἐμπεδοκτεμ.

ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΙΑΣ.

Η κατὰ ῥητὴν καὶ διάνοιαν ζήτησις διαιρεῖται προ-
 βολὴ ῥητῶ, τῇ δianoia, τῷ μὴ προσδιωρίσθαι, πᾶ-
 λιν δianoia τῶ νομοθέτῳ, συλλογισμῶ, ὅρῳ, ἀντι-
 θέσει, μεταλήψει, πρὸς τι, ὅρῳ βιασίῳ, θέσει, ἑτέρω μετα-
 λήψει, ἀντιλήψει, πριότητι καὶ γνώμῃ. ἢ προβολὴ ἐστὶν αὐτῶ
 πρὸς τὸ ἐγγραφὸν γεγονός. οἷον, ξένος εἰ ἀνέλθοι ἐπὶ τῷ τείχεσ,
 τεθνήσκω. πλέμου ὄντος ἀνελθόντος, ἡρτίσθαι, καὶ ὑπάγει τῷ
 νόμῳ. ἢ βίωσις προβολὴ, ὅτι ἀνῆλθες. ἢ διάνοια διττῶς ἐξε-
 τάζεται, τῶ τε νομοθέτῳ καὶ τῶ ὑποδουλώ. τῶ μὴ νομοθέ-
 τῳ οἷον, πότε λέγῃ τὸ ἀνελθόντας, ἢ τίσι, καὶ διατί. τῶ
 δὲ ὑποδουλώ. πρὸς ὅπου τῶ ῥητῶ. οἷον, ἐκ εἰ ἀνῆλθον,
 δεῖ σκοπεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ μεθ' ἧς γνώμης, καὶ ὅτι μὴ δυσ-
 νοία. ἢ μὴ προσδιωρίσθαι. τῶ χρωμένῳ τῶ ῥητῶ ἐστὶν οἷον
 οὐδὲν βύτων πρὸς διωριστὸν ὁ νομοθέτης, ἀλλ' ἀπλῶς εἰπεῖν
 ὅτι ξένον μὴ ἀνιέναι. ἢ δὲ ἑτέρω διάνοια κοινὴ ἐστὶν ἀμφοῖν.
 ὅτι μὴ φάσιν πρὸς τὸ μὴ προσδιωρίσθαι ἀπαντῶν, χρι-
 σται αὐτῇ οἷον, οὐδὲν ὥς δεῖν πόρ τῶ φανερῶν ὁ νομο-
 θέτης διορίζειν, κελύων, τὸ ἐπὶ δianoia μὴ κεκωλύει. ὁ δὲ

αὐτὸν δὲ δῶκεν ἐρεῖ, ὅτι ἄρτιν ἠγῆσαι ἀπλῶς, ἐπιτρέπειν ἀνι-
 εῖναι δὲ ξένους. ὁ συλλογισμὸς, εἰ μὴδὲρ διαφέρει τὸ προσ-
 διωρῶνται, εἰ μὴ τῷ ἐγγράφῳ· ὃ καὶ ἀνθ' ἐκείνου ἐστὶ φανερόν.
 ὁ ὅρος, ὅτι πλείους διαφέρει ἐν πάντῃ, ἢ ἀντίθεσις αὐτό ἐστι
 τὸ γεγονός, καὶ πλείον ἐξεῖγε ὁ φύλας ἐν αὐτῇ· ἢ μετὰ λη-
 ψις οἶον, ὅτι ἐτέρως καὶ δικαίως ἐξελῶ σοι πρὶν δὲ τῷ πόλιν
 εἰ πρὸς τὸ, καὶ μὴ παρανομεῖν· τὸ πρὸς τι, ὡς ἐν ταῖς ἀντιθε-
 τικαῖς, πότρου μείζον, τὸ δὲ ὀργήματα ἢ τὸ ἀδίκημα, καὶ
 ἐστὶ κοινὸν ἀμφοῖν. καὶ τὰ λοιπὰ δὲ κεφάλαια οὕτως, ὡς ἐν
 ταῖς ἀντιθετικαῖς, ἐξετάσθεται.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΝΟΜΙΑΣ.

Η Ἀντινομία, ἐστὶ ἢ οἶον, διπλοῦν ἢ ῥῆτον καὶ διάνοιαν,
 ὡς καὶ ἐν τῇ μεθόδῳ καὶ ἢ ἐπὶ γνώμῃ τὰς σά-
 σεις, ὡριστάμην, καὶ τοῖς γε πλείοις κεφαλαίοις κοι-
 νωνεῖ τῇ σάσει τάντῃ, διπλοῖς δηλαδὴ γινομένοις. ἔχει δὲ
 τι καὶ ἴδιον, ὡς φανεῖται. οὕτως δὲ διαιρέσεις, πρὸς τὴν ῥῆ-
 τῶν, διανοίαν, ἐτέρα πρὸς τὴν ῥῆτῶν, καὶ πάλιν ἐτέρα διανοίαν.
 τῶν δὲ ἐφεξῆς κεφαλαίων ἵνα ὡς ἡδὲ πλείους ἐκλείπει,
 διατὸ ἰσάξιμ· οἶον, ἐπὶ τῇ ῥῆτῇ ὡς πρὸς τὴν ῥῆτῇ
 καὶ τῇ διανοίᾳ τὴν μὴ προσδιωρῶνται, καὶ ἢ ἐτέρα διάνοια τὴν νο-
 μοθέτου, καὶ ὁ συλλογισμὸς, καὶ ὁ πρὸς αὐτὸν ὅρος· ἰσάζει δὲ
 πῶς δοκεῖ ταῦτα, ἐπὶ ἀμφοῖν τοῖς μοδοῖν παραπλησίως
 λέγεσθαι διωάμην. εἰ χαλεπὸν αὐτοῖς χρῆσθαι διωηθῆναι.
 τὰ μέντοι μὴ ταῦτα κεφάλαια δὴ λά' ἐστιν οἶον, ἀντίθε-
 σις, μετὰ ληψις, πρὸς τι, ὁ βίαιος ὅρος, ἢ θέσις, ἐτέρα με-
 τὰ ληψις, ἀντίληψις, εἴτα πρὸς τὴν καὶ γνώμῃ ἴδιον δὲ ἀντι-
 νομίας κεφάλαιον παρὰ τῷ ἐν τῇ ῥῆτῇ καὶ τῇ διανοίᾳ
 διαίρεσις, ἢ πᾶσι τῶν πότρου πᾶσι καὶ πότρου πᾶσι
 χεται

χεται τῷ ῥῆτι ζήτησις· οἷον, ποτέρω γλυόμενα, μηδέτερον
 ἀναιρεθήσεται ῥῆτι· ὅπως κεφάλαιον μὲν τὸ πρὸς τι τεθή-
 σεται· ἀρὲς τὸ παρὰδείγματος ἔσται φανερά· πάντα· οἷον,
 ἀρχήρυκτος μὴ μετεχέτω τῷ πατρῶων, καὶ ὁ ἐπιμεί-
 νας χειμαζομένην νηὶ δεσποτῆς ἔσω αὐ νεώς· ἀρχήρυκτος
 ἐπιμείνας πατρῶα νηὶ χειμαζομένην, κωλύεται δεσπο-
 τεῖν αὐ αὐ· ἢ προβολὴ τοῦ ῥητοῦ, ἀρχήρυκτος ὄντι σοι
 οὐ μέτεσι τῷ πατρῶων· ἢ διάνοια· ὅτι λέγει δὴ περὶ, ὅ-
 ταν ὡς κληρονομήσων, ὅταν ὡς ἀφ' ἐξόμνός τι τὸ πατρὸς
 κατὰ τὸ ποῦ τὸ παῖδων νόμος ἀντιποιῆται τις· οὐχ, ὅταν
 ὡς ἀλλότριος καὶ μηδὲν προσήκων· εἴτα ἔπειτα ἢ ἑτέρα προ-
 βολὴ τῷ νόμου· οἷον, ἄλλως τε καὶ ὅταν νόμος ὅτι σαφῶς
 διδῶν, τὸ κνέριον εἶναι τὸ ἐπιμείνεται, αὐ νεώς· πρὸς τὴν
 ἑτέρα διάνοια· ἀλλὰ τίτω καὶ διδῶσιν, ὅταν μὴ πατρῶον
 ἢ τὸ κτῆμα, ὅταν ἀλλότριον, ὅταν μὴ ἀρχήρυκτος τις ἢ, ὅ-
 ταν μὴ νόμος εἰργόμενος· εἴτα ἔστι τὸ μὴ προσδιωρῆσαι, καὶ
 ἰσάζει· τάχα δ' ἄν τις αὐτὸ καὶ μεθοδεύσει ἀφ' ἑαυτοῦ· ἢ ἡ-
 μεῖς οὐ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὰ κεφάλαια δεικνύμεν, καὶ ἔστι
 φανερά· ἀκολούθως δ' αὖ τούτῳ τῷ κεφαλαίῳ καὶ ὁ ὅρος, καὶ ὁ
 συλλογισμὸς ἰσάζει· ἢ μὲν ἑτέρα διάνοια, ἢ ἔστι γνώμη
 τοῦ νομοθέτου, ἀφ' ὅρου ὅφ' ἐκαστοῦ μέρους ἐξετάζε-
 ται ἔπειτα ἀμφοῖν τοῖν νόμοι· οἷον, ἀφ' ὅτι τὸν ἀρχήρυκτον εἰρ-
 γει ὁ νομοθέτης τῷ πατρῶων· ὁ δὲ δῶκωρ ἐρεῖ, ὅτι νομί-
 σας οὐκ ἄξιοι εἶναι τὸν ἀπὸ χθηνῶν τῶν πατρῶων, τὸ ἐκεί-
 νου τινὸς μετέχον· ὁ δὲ φθύνωρ, οὐχί, ἀλλ' ἵνα καὶ κατ' ἐ-
 αυτὸν πρηνῶντες, καὶ παρὰ βαλόμενοι τοῖς κινδύνοις, κατὰ-
 δαι ἀναγκάζονται, εἰ τὴν βλάβην δὲ τὴν ἀπεκτερεύχθη-
 θαι, καὶ τὴν βλάβην ἀπόθων, ὁ νῦν ἐγὼ περὶ τὴν ἐπιμείνας
 τῇ νηὶ· πάλιν δέ, ἀφ' ὅτι διδῶσι τῷ ἐπιμείναιτι, τὴν ναῦν.
 ἵνα δὲ καρτεροῖεν τοῖς κινδύνοις οἱ ἐμωλέοντες· ἢ, ὅ, τι ἀρ-
 βύσκειωσι

οὐδὲν ἴσως ἀμφοτέρω. πλάκεις δὲ διαμαρτυράμην, ὥς ἔ
 διακρίνω λέγων· ὅσοι δὲ πρὸς ἐνδειξίῳ τῇ κεφαλῇ, ὡς
 ταῦτα ἐκτίθεμαι· ἡ δὲ ἀντίθεσις διπλῆ παρ' ἀμφοῖν· οἱ
 ἀλλ' ἀρκήριον εἶ, καὶ καταδύμῃ ἀνταῦθα ῥηκίῃ· ὁ δὲ
 ἀλλ' ἐπέμεινα τῇ νηὶ, καὶ ἐσιρ οἶον ἀντισταλινὸν τι ἀνταῦθα,
 καὶ ἐκφρασις τῇ πᾶσι τῶν χειμῶνα· ἡ μεταλήψις πάλιν δι-
 πλῆ· ὁ δὲ ἢ ἢ ἀρκήριον εἶρεῖ, ὅτι οὐ δικαίως ἀν' εἰρηνογίμῳ
 ἀνὴρ, εἰ καὶ τοιούτος εἴλω· οὐ γὰρ νῦν καὶ πρὸς ταῦτα κατη-
 γορεύω· ὁ δὲ, ἐφ' ἑτέροις ἐσθὲ ἀνδρίζεσθαι καὶ μὴ ὑπὸ ῥύρις.
 ἢ πρὸς τι, πότρου φυλάξασθαι βέλτιον τῇ νόμῳ, εἰ ἐγ-
 χωροῖν λέγῃ, ὅτι ὁ δὲ παλαιός· ὁ δὲ νέος· καὶ ὁ δὲ, ὑπὸ Σό-
 λωνος τέλει, ἀμ' οὕτω τὴν χεῖρ· ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς δε· καὶ ὁ δὲ, κοινός·
 ὁ δὲ, ἴδιος· καὶ ὁ δὲ, πᾶσι τὰ μέγιστα ἔχων· ὁ δὲ, πᾶσι τὰ με-
 κρά· καὶ ὅτε ἴδωμεν ἢ λυθέντος μεγάλῃ ἢ πόλιν βλαβήσῃ.
 Δάτρου δ' εἰ λυθείη, βραχέα, ἢ οὐδέ· ὑπὸ ῥύρις ἐσὶ καὶ τῇ
 ἴλιον μάλλον ἀντινομίας κεφάλαιον, οἶον πότρου ἢ πε-
 ριέχον, καὶ πότρου ἢ πᾶσι τῶν νόμων· οἶον, πτέρου γενόμε-
 νου οὐδέτερος ἀναίρεθῇ τῇ νόμῳ· καὶ ἀνταῦθα μὲν
 χαλεπῶς φανερὶται ἡ φύσις τῆς κεφαλῆς· ὑπὸ δὲ τῆς ζήτη-
 ματος τῆς σαφές· ὅσον εἶναι· οὐδὲν κατὰ ταῦτα ἐβιάσθαι
 ἢ κόρας· καὶ ἡ δὲ, γάμον τῆς διασπένου· ἡ δὲ, θάνατον αἰρεῖ-
 ται· ἡ γὰρ ἀξίως αὐτὸν τεθνάναι, εἶρεῖ, ὅτι ἀμφοτέραις δώ-
 σει δίκην εἰ τε θανάτῳ· ὡς δὲ δὴ γῆμν τῶν ἑτέρων, Δάτερον
 μέρος ἀκυροῦ εἶναι τῆς νόμῳ· ὁ δὲ, οἰαίσις ὅρος, εἰ μὴ δὲ τῆς πατρὸς
 ἐσιρ ἢ ναῦς, ἀλλὰ τῆς κληδονος· ὁ δὲ, ὅτι τῇ πατρὸς, ἀλλ' ἔχ
 ἑτέρου τινός· ἡ δὲ, οἰαίσις δὲ καὶ τὰ ἐξῆς, εἰ ἐμὴ τῇσι, ἐξετασθή-
 σεται, ὥς ἐν ταῖς ἀντιθέσεσιν.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΥ.

Ὁ ΣΥΛ-

Ο συλλογισμός διαιρεῖται περὶ τῆς πρῆγματος,
 τῷ ῥητῷ, τῷ συλλογισμῷ, ὅρῳ, γνώμῃ νομοθέτου,
 πληκτικῇ, εἴτα ὅρῳ βιαίῳ, τῷ πρὸς τὴν ἀντιθέσει
 ἔστιν ὅτε, ἢ τις εἰ ἐμπεσοί, διρεθῇσεται καὶ μεταλήψις, ἢ ἐ-
 πελ πάντως καὶ ἀντίληψις. εἴτα πριόπητι, καὶ γνώμῃ καὶ ὅλως,
 πλὴν ἐν ἀναλλαγῇ τῷ πρῶτῳ κεφαλαίῳ, ὁ συλλο-
 γισμός κατὰ τὸν ὅρον διαιρεῖται. ὁ δὲ τῷ παραδείγμα-
 τος ἔστι φανερώτερον· οἶον, ὀνομασί κωμωδεῖν ὁ νόμος ἐ-
 κώλυσεν· αὐτὸν περὶ πᾶσι εἰσάγων τις εἰς κωμωδουμένης,
 ὅπως γένηται τῷ νόμῳ, ὡς ὀνομασί κωμωδῶν. ἡ περὶ τῆς πρῆ-
 γματος, παρὰ τὸν νόμον κωμωδεῖς εἰς πλείους. τὸ
 ῥητὸν, καὶ μὴ οὐκ ὀνόμασα ἐδέξατο, εἴτα γὰρ ἐστὶ καὶ κωλύ-
 μιον. ὁ συλλογισμός, εἰ μὴ δὲρ διαφέρει εἴτα ἐκείνῃ. ὁ ὅρος,
 εἰ πλείους διαφέρει. ἡ γνώμη τῷ νομοθέτῳ κοινῇ, τί βου-
 λόμενος ἐκώλυσε εἴτα ὁ νομοθέτης· ὁ δὲ δῶκεν ἐρεῖ, ὅτι
 ἀνελεῖν βεβόησεν τὸ ἀπὸ τῶν καὶ ἀνθυθύνως διαβάλλειν ὀ-
 νησιῶν τῷ πλιτῷ, ἐφ' ὅτῳ ἄν ὅντι ἐδέξατο ἐγκλή-
 ματι· ὁ δὲ αὐτὸν φούγων οὐκ εἴτα ἐρεῖ, ἀλλ' ὁ δὲ ἐρέειν
 μὴ αὐτὸν εἴτα κωμωδίας ἐβούλετο. οὐκ ἐν ἀνείλε πα-
 τάπασι τῷ κωμωδία· ὅπως μνήματα δὲ τοῖς μὴ ταῦτα
 ἀνθυθύνωις, ἢ τοῖς τότε οὐσι ἀνθρώποις λοιδορεῖν ἔχον-
 τα τῷ πλιτῷ τινός, οὐκ ἐβούλετο εἶναι· μὴ ὄντων δὲ τῷ
 ὀνομάτῳ, ἢ μὴ αὐτὸν ἐροφῇ γίνεταί τῷ περὶ πᾶσι· ἡ δὲ
 εἰς τὸν μεταταῦτα χρόνον μνήμη πόλιν ῥη, καὶ ἡ πρὸς εἰς
 ἄλλους ἀνθρώπους διαβολή· ἡ πληκτικῇ, ὡς ἐν τῷ ὅρῳ, ὅτι
 μέγα τὸ γινώμενον. ὁ βιαίος ὅρος, εἰ καὶ ὀνομασί κωμωδεῖν
 τῷ τὸ ἐστὶ, καὶ πρὸς τι, καὶ τὰ ἐξῆς πάντα, καὶ ἀπὸ καὶ ἐν τῷ
 ὅρῳ, ἐξετάσθεται. πλείονα δὲ εἶδη ἐστὶ συλλογισμῶν, ἃ δὲ
 πάντα ὁμοίως διαιρήσεις· ὅμως μὴ οὐκ ἐκείνῳ αὐτὸν πα-
 ραδείγματα· γινόντ' ἄν, ἢ καὶ ἄλλ' ἴσα, ὡς ὁ περὶ μνήματος·
 z ἢ ἀπὸ

ἢ ἀπὸ τῆς μείζονος· οἷον, ἐξωὶ ἀκρίβην αἰετὸς κατιόντας
φυγάδας· μασίξας τινὰ κατιόντα τις, φάγει παρὰ νόμου
τιμωρίας· ὁ γὰρ τὸ μείζον φησι δοῦς, καὶ τὸ ἐλάττω ἔδωκεν· ἢ
ἀπὸ τῆς ἐναντίας· οἷον, τῷ ἀριστεῖ γέρας εἶναι· λιπόντα τινὰ
τὴν τάξιν, ἀπέκτεινε ὁ στρατηγός, καὶ φύγει φόνου· οὐ γὰρ
ἀπλῶς τῷ ἀντεγκλήματι, ἀλλὰ μετὰ τῷ περιεργμῶν
χρήσεται· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλάττωτος κατὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀρβα-
νορ· οἷον, ἐξεσιγίρειν εὐδὲ μοιχούς· σιζωρ τις ἀπέκτεινε, καὶ
φόνον φύγει· ὁ γὰρ τὸ πρὸ τῶν φησι δοῦς, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ
ἀρβαῖνον ἔδωκε.

ΠΕΡΙ ἈΜΦΙΒΟΛΙΑΣ.

Η Ἀμφιβολία διακρίνεται, περὶ ἧς ῥητὴ, ἑτέρα τὴν
τὴν ῥητὴν περὶ ἧς κατὰ τὸ ἀμφίβολον, διακρίνεται τὸ νο-
μοθέτα, τῷ πολεμῶντι καὶ τῷ πολεχομένῳ, ἀν-
τιθέσει, μετὰ λήξεως, θέσεως, πρίοτης, καὶ γνώμης· εἰδέναι γὰρ
ὅτι εἰ μὴ πᾶσι αὐτοτελὲς ζήτημα· ἢ ἀμφιβολία εἶναι, γλίσχρον
αὐτὸ ἀνάγκη εἶναι, εἰ κατὰ τὴν διακρίσιν ὡς αὐτὸς ὑπόφυ-
χρον· μέρος δὲ εἰ γένοιτο ζήτημα, χρησμορ τὸ πολεμῶντι
διακρίσιν αὐτὴ γίνεται· εἰ δὲ τῶν ἀπὸ χρησμορ καὶ λογισμῶν
πλατὺ μὲν οἷς ζήτημασι πᾶσιν, τὸ δὲ ὅσον ἐστὶν οὐρίσκειται.
πρὸς δὲ ἐπίσκεψιν τῶν κεφαλαίων, ἐς ζήτημα τόδε·
εἰταίρα χρυσία εἰ φοροῖν, δημοσία ἐς· πρὸς δὲ φοροῖν
τις εἰταίρα χρυσία, καὶ δημοσίαν τις φησὶν αὐτὴν εἶναι· ἢ γὰρ
οὐκ αὐτὴν δημοσίαν εἶναι φησὶ· τὰ χρυσία δὲ δημοσία· γέ-
γοιτε γὰρ παρὰ τὸν νόμον ἢ ἀμφιβολία· ἢ περὶ ἧς ῥητὴ
δημοσίαν σε εἶναι κελεύει ὁ νόμος· ἢ ἑτέρα περὶ ἧς κατὰ
τὸ ἀμφίβολον, οὐκ ἐμὲ ἀλλὰ τὰ χρυσία· ἢ γνώμη τῆς νομο-
θέτου ὑπὸ ἀμφοῖν πρὸς τὸ λυσιτελοῦν ἐξετάζεται· οἷον,
τιμωρίας

τιμωρίας ἀξίον ἔστω ὑπέλαβον ὁ νομοθέτης· καὶ ὁ μὲν ἐρεῖ,
 ὅτι τὴν μεγίστην ἢ δὲ, ὅτι τιμωρίας μὴ ἀλλὰ μετρίας, ὥστε
 κατὰ λόγον τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τὰς τιμωρίας ἔτα-
 ξε· τὸ πᾶν λέγον καὶ τὸ πᾶν λέγον, ὅτι αὐτὸς μὲν ἐταίρας δη-
 μοσίας γενόμενης καὶ τὰ χρυσία ἔσται δημοσία· τῷ δὲ χρυ-
 σίῳ μόνον γενόμενῃ δημοσίῳ, ἢ ἐταίρα ἀφείνεται. ἢ ἀν-
 τίθεσις ἀντεγκληματικὴν οὕτως ἔπεται, κατὰ ἐταίρας
 λόγον περαινόντες τοπικῶς τῷ κατηγοροῦ· ἢ πάλιν ἔπει-
 ῃ μετὰ ληψίς· οἷον, εἰ καὶ ἐταίρα, ἀλλ' ἰδίαν ἔχουσά γε αὐ-
 προαιρέσεως ταύτης ἐπιτεμνάν, μὴ ὁμοίαν εἶναι ταῖς ἐλθού-
 δέρας, μηδὲ τῷ αὐτῷ ἀξιοῦσθαι καὶ ἅμα ἐλεεινολογήσε-
 ται, δηλαδὴ πέναν προβαλλόμενος, ἢ τι τοιοῦτον, ὃ λέγων
 ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ ποιότης δὲ καὶ ἡ γνώμη ὥς ἐν τοῖς ἐμ-
 προαίρ. συμβέβηκε δὲ ἐν τούτῳ τῷ ζητήματι
 καὶ πλεονά γε τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς γνώμης εἶ-
 ναι, εἰ καταφρονήσασα ἢ ἄλλως ἀ-
 γνοήσασα τὸν νόμον, ἐφόρε-
 σε τὰ χρυσία.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ
 ΣΤΑΣΕΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ.

